



Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

60. årgang

16. januar 2017

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2017/C 014/01 Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende* 1

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2017/C 014/02 Sag C-449/14 P: Domstolens dom (Første Afdeling) af 10. november 2016 — DTS Distribuidora de Televisión Digital, SA mod Europa-Kommissionen, Telefónica de España, SA, Telefónica Móviles España, SA, Kongeriget Spanien og Corporación de Radio y Televisión Española, SA (RTVE) (Appel — statsstøtte — støtteordning til fordel for den offentlige radio- og tv-virksomhed — public service-forpligtelser — kompensation — artikel 106, stk. 2, TEUF — afgørelse, som erklærer støtteordningen forenelig med det indre marked — ændring af finansieringsmetoden — skatteforanstaltninger — skat, som pålægges betalings-tv-stationer — afgørelse, som erklærer den ændrede støtteordning forenelig med det indre marked — hensyntagen til finansieringsmetoden — tvungen forbindelse mellem skatten og støtteordningen — skatteprovenuets direkte indvirkning på støttens størrelse — dækning af nettoomkostningerne til varetagelse af public-service-opgaven — konkurrenceforhold mellem den person, som skal betale skatten, og støttemodtageren — urigtig gengivelse af national ret) 2

DA

På grund af beskyttelse af personoplysninger og/eller fortrolighed kan enkelte af denne udgaves informationer ikke længere offentliggøres. Derfor er der offentliggjort en ny autentisk udgave.

2017/C 014/03	Sag C-504/14: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 10. november 2016 — Europa-Kommissionen mod Den Helleniske Republik (Traktatbrud — miljø — naturbeskyttelse — direktiv 92/43/EØF — artikel 6, stk. 2 og 3, og artikel 12, stk. 1, litra b) og d) — vilde dyr og planter — bevaring af naturtyper — havskildpadden <i>Caretta caretta</i> — beskyttelse af havskildpadder i Kyparissiabugten — lokaliteten af fællesskabsbetydning »Klitområde Kyparissia« — beskyttelse af arter)	3
2017/C 014/04	Sag C-2/15: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 16. november 2016 — DHL Express (Austria) GmbH mod Post-Control-Kommission, Bundesminister für Verkehr, Innovation und Technologie (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgerichtshof — Østrig) (Præjudiciel forelæggelse — direktiv 97/67/EF — artikel 9 — posttjenester i Den Europæiske Union — pligt til at bidrage til de driftsomkostninger, som afholdes af forvaltningsmyndigheden for postsektoren — rækkevidde)	4
2017/C 014/05	Sag C-30/15 P: Domstolens dom (Første Afdeling) af 10. november 2016 — Simba Toys GmbH & Co. KG mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og Seven Towns (Appel — EU-varemærker — tredimensionalt varemærke i form af en terning med sider, som har gitterstruktur — ugyldighedsbegæring — afslag på ugyldighedsbegæringen)	4
2017/C 014/06	Sag C-156/15: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 10. november 2016 — »Private Equity Insurance Group« Sia mod »Swedbank« AS (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Augstākā tiesa — Letland) (Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2002/47/EF — anvendelsesområde — begreberne »finansiel sikkerhedsstillelse«, »relevante finansielle forpligtelser« og »etablering af en finansiel sikkerhed« — muligheden for at realisere en finansiel sikkerhed uanset om der indledes en insolvensbehandling — aftale om en anfordringsbankkonto med et vilkår om finansiel sikkerhedsstillelse i form af pantsætning)	5
2017/C 014/07	Sag C-174/15: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 10. november 2016 — Vereniging Openbare Bibliotheek mod Stichting Leenrecht (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank Den Haag — Nederlandene) (Præjudiciel forelæggelse — ophavsret og beslægtede rettigheder — udlejnings- og udlånsrettigheder i forbindelse med beskyttede værker — direktiv 2006/115/EF — artikel 1, stk. 1 — udlån af eksemplarer af værker — artikel 2, stk. 1 — udlån af værker — udlån af en bog i digital form — offentlige biblioteker)	6
2017/C 014/08	Sag C-199/15: Domstolens dom (Niende Afdeling) af 10. november 2016 — Ciclat Soc. Coop. mod Consip SpA og Autorità per la Vigilanza sui Contratti Pubblici di lavori, servizi e forniture (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien) (Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2004/18/EF — artikel 45 — artikel 49 TEUF og 56 TEUF — offentlige kontrakter — betingelser for udelukkelse fra en procedure om indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter — forpligtelser med hensyn til betaling af bidrag til sociale sikringsordninger — dokument for behørig betaling af sociale bidrag — berigtigelse af mangler) . . .	7
2017/C 014/09	Sag C-216/15: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 17. november 2016 — Betriebsrat der Ruhrlandklinik gGmbH mod Ruhrlandklinik gGmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesarbeitsgericht — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2008/104/EF — vikararbejde — anvendelsesområde — begrebet »arbejdstager« — begrebet »økonomisk aktivitet« — plejepersonale, der ikke er ansat i henhold til en ansættelseskontrakt, og som udsendes til en sundhedsinstitution af en forening, som ikke arbejder med gevinst for øje)	7
2017/C 014/10	Sag C-258/15: Domstolens dom (Store Afdeling) af 15. november 2016 — Gorka Salaberria Sorondo mod Academia Vasca de Policía y Emergencias (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Superior de Justicia del País Vasco — Spanien) (Præjudiciel forelæggelse — ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv — direktiv 2000/78/EF — artikel 2, stk. 2, og artikel 4, stk. 1 — forskelsbehandling på grund af alder — ansættelse af politibetjente i den selvstyrende region Baskerlandet begrænset til ansøgere, som ikke er fyldt 35 år — begrebet »regulært og afgørende erhvervsmæssigt krav« — forfulgte formål — proportionalitet)	8

2017/C 014/11	Sag C-268/15: Domstolens dom (Store Afdeling) af 15. november 2016 — Fernand Ullens de Schooten mod État belge (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour d'appel de Bruxelles — Belgien) (Præjudiciel forelæggelse — grundlæggende friheder — artikel 49 TEUF, 56 TEUF og 63 TEUF — situation, hvor samtlige elementer er begrænset til en enkelt medlemsstat — en medlemsstats ansvar uden for kontraktforhold for tab, som forvoldes borgere ved en tilsidesættelse af EU-retten, der kan tilregnes den nationale lovgiver og de nationale domstole)	9
2017/C 014/12	Sag C-297/15: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 10. november 2016 — Ferring Lægemidler A/S som mandatar for Ferring BV mod Orifarm A/S (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sø- og Handelsretten — Danmark) (Præjudiciel forelæggelse — varemærker — direktiv 2008/95/EF — artikel 7, stk. 2 — lægemidler — parallelimport — opdeling af markederne — nødvendigheden af at ompakke produktet, der er forsynet med varemærket — lægemiddel udbudt til salg på eksportmarkedet og importmarkedet af varemærkeindehaveren med de samme pakningstyper)	9
2017/C 014/13	Sag C-301/15: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 16. november 2016 — Marc Soulier og Sara Doke mod Premier ministre og Ministre de la Culture et de la Communication (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État — Frankrig) (Præjudiciel forelæggelse — intellektuel og industriel ejendomsret — direktiv 2001/29/EF — ophavsret og beslægtede rettigheder — artikel 2 og 3 — ret til reproduktion og overføring til almenheden — anvendelsesområde — »udgåede« bøger, som ikke eller ikke længere udgives — national lovgivning, der overlader udøvelsen af retten til digital udnyttelse til kommercielle formål af udgåede bøger til et rettighedsforvaltningsselskab — retlig formodning for ophavsmændenes tilladelse — manglende ordning, der sikrer effektive og individualiserede oplysninger for ophavsmændene)	10
2017/C 014/14	Forenede sager C-313/15 og C-530/15: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 10. november 2016 — Eco-Emballages SA mod Sphère France SAS m.fl. (sag C-313/15), Melitta France SAS m.fl. mod Ministre de l'Écologie, du Développement durable et de l'Énergie (sag C-530/15) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal de commerce de Paris, Conseil d'État — Frankrig) (Præjudiciel forelæggelse — miljø — direktiv 94/62/EF — artikel 3 — emballage og emballageaffald — begreb — ruller, rør og tromler, som der er spolet et fleksibelt materiale »kartonrør« rundt om — direktiv 2013/2/EU — gyldighed — Europa-Kommissionens ændring af listen over eksempler på emballage i bilag I til direktiv 94/62/EF — tilsidesættelse af begrebet »emballage« — overskridelse af gennemførelsesbeføjelser)	11
2017/C 014/15	Sag C-316/15: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 16. november 2016 — The Queen, på vegne af: Timothy Martin Hemming, der driver virksomhed under navnet »Simply Pleasure Ltd.« m.fl. mod Westminster City Council (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supreme Court of the United Kingdom — Det Forenede Kongerige) (Præjudiciel forelæggelse — fri udveksling af tjenesteydelser — direktiv 2006/123/EF — artikel 13, stk. 2 — tilladelsesprocedurer — begrebet udgifter, de kan medføre)	12
2017/C 014/16	Sag C-348/15: Domstolens dom (Første Afdeling) af 17. november 2016 — Stadt Wiener Neustadt mod Niederösterreichische Landesregierung (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgerichtshof — Østrig) (Præjudiciel forelæggelse — vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet — direktiv 85/337/EØF — direktiv 2011/92/EU — anvendelsesområde — begrebet »særlig national lov« — manglende vurdering af indvirkningen på miljøet — endelig tilladelse — efterfølgende lovgivning af den manglende miljøvurdering — princippet om samarbejde — artikel 4 TEU)	13
2017/C 014/17	Sag C-417/15: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 16. november 2016 — Wolfgang Schmidt mod Christiane Schmidt (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien — Østrig) (Præjudiciel forelæggelse — område med frihed, sikkerhed og retfærdighed — forordning (EU) nr. 1215/2012 — retternes kompetence og anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område — anvendelsesområde — artikel 24, nr. 1), første afsnit — enekompetence i sager om rettigheder over fast ejendom — artikel 7, nr. 1), litra a) — specielle kompetenceregler i sager om kontraktforhold — påstand om ophævelse af en gavekontrakt vedrørende en fast ejendom og sletning af registreringer af ejendomsretten i tingbogen)	13

2017/C 014/18	Sag C-432/15: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 10. november 2016 — Odvolací finanční ředitelství mod Pavlína Bašťová (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Nejvyšší správní soud — Den Tjekkiske Republik) (Præjudiciel forelæggelse — skatter og afgifter — merværdiafgift — direktiv 2006/112/EF — artikel 2, stk. 1, litra c) — begrebet »levering af tjenesteydelser mod vederlag« — en afgiftspligtig persons tilrådighedsstillelse af en hest til arrangøren af et hestevæddeløb — vurdering af modværdien — ret til fradrag af de udgifter, der er forbundet med forberedelsen af den afgiftspligtige persons heste til væddeløb — generelle udgifter i tilknytning til hele den økonomiske virksomhed — bilag III, punkt 14 — nedsat momssats for adgang til brug af sportsfaciliteter — anvendelse på drift af en væddeløbsstald — transaktion bestående af en samlet ydelse eller af flere uafhængige ydelser)	14
2017/C 014/19	Sag C-548/15: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 10. november 2016 — J.J. de Lange mod Staatssecretaris van Financiën (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden — Nederlandene) (Præjudiciel forelæggelse — socialpolitik — ligebehandlingsprincippet og princippet om forbud mod forskelsbehandling på grund af alder — direktiv 2000/78/EF — ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv — artikel 2, 3 og 6 — anvendelsesområde — forskelsbehandling på grund af alder — national lovgivning, der begrænser fradragsretten for uddannelsesudgifter efter en vis alder — adgang til erhvervsuddannelse)	15
2017/C 014/20	Sag C-452/16 PPU: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 10. november 2016 — fuldbyrdelse af en europæisk arrestordre udstedt mod Krzysztof Marek Poltorak (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank Amsterdam — Nederlandene) (Præjudiciel forelæggelse — præjudiciel hasteprocedure — politisamarbejde og retligt samarbejde i straffesager — europæisk arrestordre — rammeafgørelse 2002/584/RIA — artikel 1, stk. 1 — begrebet »retsafgørelse« — artikel 6, stk. 1 — begrebet »udstedende judiciel myndighed« — europæisk arrestordre udstedt af Rikspolisstyrelsen (rigspolitistyrelsen, Sverige) med henblik på fuldbyrdelsen af en frihedsstraf)	16
2017/C 014/21	Sag C-453/16: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 10. november 2016 — fuldbyrdelse af en europæisk arrestordre udstedt mod Halil Ibrahim Özçelik (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank Amsterdam — Nederlandene) (Præjudiciel forelæggelse — præjudiciel hasteprocedure — politisamarbejde og retligt samarbejde i straffesager — europæisk arrestordre — rammeafgørelse 2002/584/RIA — artikel 8, stk. 1, litra c) — begrebet »europæisk arrestordre« — selvstændigt EU-retligt begreb — national arrestordre udstedt af en politimyndighed og godkendt af en anklagemyndighed med henblik på retsforfølgning)	17
2017/C 014/22	Sag C-477/16 PPU: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 10. november 2016 — fuldbyrdelse af en europæisk arrestordre udstedt mod Ruslanas Kovalkovas (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank Amsterdam — Nederlandene) (Præjudiciel forelæggelse — præjudiciel hasteprocedure — politisamarbejde og retligt samarbejde i straffesager — europæisk arrestordre — rammeafgørelse 2002/584/RIA — artikel 1, stk. 1 — begrebet »retsafgørelse« — artikel 6, stk. 1 — begrebet »udstedende judiciel[...] myndighed« — europæisk arrestordre udstedt af Republikken Litauens justitsministerium med henblik på fuldbyrdelsen af en frihedsstraf)	17
2017/C 014/23	Forenede sager C-369/15 — C-372/15: Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 26. oktober 2016 — Siderúrgica Sevillana SA (sag C-369/15), Solvay Solutions España SL (sag C-370/15), Cepsa Química SA (sag C-371/15) og Dow Chemical Ibérica SL (sag C-372/15) mod Administración del Estado (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Supremo — Spanien) (Præjudiciel afgørelse — artikel 99 i Domstolens procesreglement — ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Den Europæiske Union — direktiv 2003/87/EF — artikel 10a — metode til gratis tildeling af kvoter — beregning af den ensartede tværsektorielle korrektionsfaktor — afgørelse 2013/448/EU — artikel 4 — bilag II — gyldighed — anvendelse af en ensartet tværsektoriel korrektionsfaktor på anlæg, der er udsat for en betydelig risiko for carbon leakage — afgørelse 2011/278/EU — artikel 10, stk. 9 — gyldighed)	18

2017/C 014/24	Sag C-351/16 P: Appel iværksat den 24. juni 2016 af 100 % Capri Italia Srl til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 19. april 2016 i sag T-198/14 — 100 % Capri Italia mod EUIPO — IN.PRO. DI (100 % Capri)	19
2017/C 014/25	Sag C-524/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte dei Conti (Italien) den 12. oktober 2016 — Istituto Nazionale della Previdenza Sociale mod Francesco Faggiano	19
2017/C 014/26	Sag C-525/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal da Concorrência, Regulação e Supervisão (Portugal) den 13. oktober 2016 — Meo — Serviços de Comunicações e Multimédia S.A. mod Autoridade da Concorrência	20
2017/C 014/27	Sag C-526/16: Sag anlagt den 12. oktober 2016 — Europa-Kommissionen mod Republikken Polen	21
2017/C 014/28	Sag C-527/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgerichtshof (Østrig) den 14. oktober 2016 — Salzburger Gebietskrankenkasse og Bundesminister für Arbeit, Soziales und Konsumentenschutz	22
2017/C 014/29	Sag C-528/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Frankrig) den 17. oktober 2016 — Confédération paysanne, Réseau Semences Paysannes, Les Amis de la Terre France, Collectif vigilance OGM et Pesticides 16, Vigilance OG2M, CSFV 49, OGM: dangers, Vigilance OGM 33 og Fédération Nature et Progrès mod Premier ministre og Ministre de l'agriculture, de l'agroalimentaire et de la forêt	23
2017/C 014/30	Sag C-530/16: Sag anlagt den 18. oktober 2016 — Europa-Kommissionen mod Republikken Polen	24
2017/C 014/31	Sag C-542/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Högsta domstolen (Sverige) den 26. oktober 2016 — Länsförsäkringar Sak Försäkringsaktiebolag m.fl.mod Dödsboet efter Ingvar Mattsson	25
2017/C 014/32	Sag C-544/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Det Forenede Kongerige) den 28. oktober 2016 — Marcandi Limited, der handler under navnet »Madbid« mod Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs	26
2017/C 014/33	Sag C-545/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Det Forenede Kongerige) den 28. oktober 2016 — Kubota (UK) Limited og EP Barrus Limited mod Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs	28
2017/C 014/34	Sag C-579/16 P: Appel iværksat den 16. november 2016 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 15. september 2016 i sag T-386/14, Fih Holding og Fih Erhvervsbank mod Kommissionen	28

Retten

2017/C 014/35	Forenede sager T-694/13 og T-2/15: Rettens dom af 23. november 2016 — Ipatau mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Hviderusland — indefrysning af midler og økonomiske ressourcer — restriktioner af indrejse i og transit gennem Unionens område — opretholdelse af sagsøgerens navn på listen over berørte personer — ret til forsvar — begrundelsespligt — urigtigt skøn — proportionalitet)	30
2017/C 014/36	Sag T-328/15 P: Rettens dom af 23. november 2016 — FK (*) mod Kommissionen (Appel — personalesag — midlertidigt ansatte — forlængelse af kontrakten — begrænsning af kontraktforlængelsens varighed — ret til forsvar)	30

2017/C 014/37	Sag T-349/15: Rettens dom af 24. november 2016 — CG mod EUIPO — Perry Ellis International Group (P PRO PLAYER) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket P PRO PLAYER — de ældre EU- og nationale figurmærker P og P PROTECTIVE — relativ registreringshindring — ingen risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009) . . .	31
2017/C 014/38	Sag T-769/15: Rettens dom af 24. november 2016 — SeNaPro mod EUIPO — Paltentaler Splitt & Marmorwerke (Dolokorn) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket Dolokorn — det ældre EU-ordmærke DOLOPUR — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	32
2017/C 014/39	Forenede sager T-268/15 og T-272/15: Rettens kendelse af 8. november 2016 — Apcoa Parking Holdings mod EUIPO (PARKWAY) (EU-varemærker — ansøgning om registrering af EU-figurmærket og -ordmærket PARKWAY — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009 — søgsmål, der er åbenbart ugrundet)	32
2017/C 014/40	Sag T-455/15: Rettens kendelse af 26. oktober 2016 — Vitra Collections mod EUIPO — Consorzio Origini (formen på en stol) (EU-varemærker — ugyldighedssag — tilbagetagelse af ugyldighedsbegæringen — uforholdende at træffe afgørelse)	33
2017/C 014/41	Sag T-602/15: Rettens kendelse af 9. november 2016 — Jenkinson mod Rådet m.fl. (Voldgiftsbestemmelse — ansatte ved EU's internationale missioner — flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelseskontrakter — påstand om erstatning — åbenbart inkompetent — åbenbart afvisningsgrundlag)	34
2017/C 014/42	Sag T-41/16: Rettens kendelse af 12. oktober 2016 — Cyprus Turkish Chamber of Industry m.fl. mod Kommissionen (Annulationssøgsmål — ansøgning om registrering af en oprindelsesbetegnelse »Halloumi« eller »Hellim« — Kommissionens skrivelser vedrørende sagsøgernes deltagelse i en indsigelsesprocedure i forbindelse med registreringsproceduren — retsakt, der ikke kan gøres til genstand for et søgsmål — afvisning)	34
2017/C 014/43	Sag T-116/16: Rettens kendelse af 27. oktober 2016 — Port autonome du Centre et de l'Ouest m.fl. mod Kommissionen (Annulationssøgsmål — statsstøtte — selskabsskat — støtte til belgiske havne ydet af Belgien — skrivelse fra Kommissionen, hvori den foreslår passende foranstaltninger — retsakt, der ikke kan gøres til genstand for et søgsmål — afvisning)	35
2017/C 014/44	Sag T-405/16: Sag anlagt den 29. juli 2016 — The Regents of the University of California mod CPVO — Nador Cott Protection og CVVP (Tang Gold)	36
2017/C 014/45	Sag T-701/16 P: Appel iværksat den 30. september 2016 af Europa-Kommissionen til prøvelse af Personalerettens dom af 21. juli 2016 i sag F-91/15, AV mod Kommissionen	37
2017/C 014/46	Sag T-747/16: Sag anlagt den 25. oktober 2016 — Vincenti mod EUIPO	37
2017/C 014/47	Sag T-752/16: Sag anlagt den 28. oktober 2016 — Novolipetsk Steel mod Kommissionen	38
2017/C 014/48	Sag T-753/16: Sag anlagt den 28. oktober 2016 — Severstal mod Kommissionen	39
2017/C 014/49	Sag T-754/16: Sag anlagt den 2. november 2016 — Oakley mod EUIPO — Xuebo Ye (gengivelse af en elipseformet silhuet)	40
2017/C 014/50	Sag T-762/16: Sag anlagt den 31. oktober 2016 — ArcelorMittal Belval & Differdange og ThyssenKrupp Steel Europe mod ECHA	41

2017/C 014/51	Sag T-764/16: Sag anlagt den 3. november 2016 — Paulini mod ECB	42
2017/C 014/52	Sag T-769/16: Sag anlagt den 7. november 2016 — Picard mod Kommissionen	44
2017/C 014/53	Sag T-771/16: Sag anlagt den 24. oktober 2016 — Toontrack Music mod EUIPO (EZMIX)	45
2017/C 014/54	Sag T-776/16: Sag anlagt den 4. november 2016 — Isocell mod EUIPO — iCell (iCell.)	45
2017/C 014/55	Sag T-777/16: Sag anlagt den 4. november 2016 — Isocell GmbH mod EUIPO — iCell AB (iCell. Insulation Technology Made in Sweden)	46
2017/C 014/56	Sag T-779/16: Sag anlagt den 7. november 2016 — Rühland mod EUIPO — 8 seasons design (Lamper)	46
2017/C 014/57	Sag T-781/16: Sag anlagt den 9. november — Puma m.fl. mod Kommissionen	47
2017/C 014/58	Sag T-782/16: Sag anlagt den 9. november 2016 — Timberland Europe mod Kommissionen	48
2017/C 014/59	Sag T-788/16: Sag anlagt den 10. november 2016 — De Geoffroy m.fl. mod Parlamentet	49
2017/C 014/60	Sag T-789/16: Sag anlagt den 8. november 2016 — InvoiceAuction B2B mod EUIPO (INVOICE AUCTION)	50
2017/C 014/61	Sag T-790/16: Sag anlagt den 11. november 2016 — C & J Clark International mod Kommissionen	51
2017/C 014/62	Sag T-791/16: Sag anlagt den 14. november 2016 — Real Madrid Club de Fútbol mod Kommissionen	52
2017/C 014/63	Sag T-806/16: Sag anlagt den 15. november 2016 — Agricola J.M. mod EUIPO — Torres (CLOS DE LA TORRE)	53
2017/C 014/64	Sag T-808/16: Sag anlagt den 14. november 2016 — Jean Patou Worldwide mod EUIPO — Emboga (HISPANITAS JOY IS A CHOICE)	54
2017/C 014/65	Sag T-815/16: Sag anlagt den 22. november 2016 — For Tune mod EUIPO — Simplicity trade (opus AETERNATUM)	55
2017/C 014/66	Sag T-392/16: Rettens kendelse af 13. oktober 2016 — Axiom mod Parlamentet	55
2017/C 014/67	Sag T-565/16: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 25. oktober 2016 — Maubert mod Rådet	55

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*
(2017/C 014/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 6 af 9.1.2017

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 475 af 19.12.2016

EUT C 462 af 12.12.2016

EUT C 454 af 5.12.2016

EUT C 441 af 28.11.2016

EUT C 428 af 21.11.2016

EUT C 419 af 14.11.2016

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Første Afdeling) af 10. november 2016 — DTS Distribuidora de Televisión Digital, SA mod Europa-Kommissionen, Telefónica de España, SA, Telefónica Móviles España, SA, Kongeriget Spanien og Corporación de Radio y Televisión Española, SA (RTVE)

(Sag C-449/14 P) ⁽¹⁾

(Appel — statsstøtte — støtteordning til fordel for den offentlige radio- og tv-virksomhed — public service-forpligtelser — kompensation — artikel 106, stk. 2, TEUF — afgørelse, som erklærer støtteordningen forenelig med det indre marked — ændring af finansieringsmetoden — skatteforanstaltninger — skat, som pålægges betalings-tv-stationer — afgørelse, som erklærer den ændrede støtteordning forenelig med det indre marked — hensyntagen til finansieringsmetoden — tvungen forbindelse mellem skatten og støtteordningen — skatteprovenuets direkte indvirkning på støttens størrelse — dækning af nettoomkostningerne til varetagelse af public-service-opgaven — konkurrenceforhold mellem den person, som skal betale skatten, og støttemodtageren — urigtig gengivelse af national ret)

(2017/C 014/02)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: DTS Distribuidora de Televisión Digital, SA (ved advokater H. Brokelmann og M. Ganino)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved C. Urraca Caviedes, B. Stromsky og G. Valero Jordana, som befuldmægtigede), Telefónica de España SA og Telefónica Móviles España SA (ved advokater F. González Díaz, F. Salerno og V. Romero Algarra), Kongeriget Spanien (ved A. Sampol Pucurull, som befuldmægtiget) og Corporación de Radio y Televisión Española SA (RTVE) (ved advokater A. Martínez Sánchez og J. Rodríguez Ordóñez)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) DTS Distribuidora de Televisión Digital SA bærer sine egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger i forbindelse med hovedappellen.
- 3) Telefónica de España SA og Telefónica Móviles España SA bærer deres egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger i forbindelse med kontraappellen.
- 4) Corporación de Radio y Televisión Española SA (RTVE) og Kongeriget Spanien bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 395 af 10.11.2014.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 10. november 2016 — Europa-Kommissionen mod Den Helleniske Republik

(Sag C-504/14) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — miljø — naturbeskyttelse — direktiv 92/43/EØF — artikel 6, stk. 2 og 3, og artikel 12, stk. 1, litra b) og d) — vilde dyr og planter — bevaring af naturtyper — havskildpadden *Caretta caretta* — beskyttelse af havskildpadder i Kyparissiabugten — lokaliteten af fællesskabsbetydning »Klitområde Kyparissia« — beskyttelse af arter)

(2017/C 014/03)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved M. Patakia og C. Hermes, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Helleniske Republik (ved E. Skandalou, som befuldmægtiget)

Konklusion

1) Den Helleniske Republik

- har tolereret opførelsen af huse i Agiannaki (Grækenland) i 2010, anvendelsen af andre huse i Agiannaki fra 2006 uden den fornødne lovramme herfor og iværksættelsen af byggearbejder med henblik på opførelsen af 50 boliger mellem Agiannaki og Elaia (Grækenland), og idet den har givet tilladelse til opførelsen af tre ferieboliger i Vounaki (Grækenland) i 2012
- har tolereret udviklingen af infrastruktur for tilkørsel til stranden i Kyparissia-området (Grækenland), dvs. åbningen af fem nye veje ned til stranden ved Agiannaki og asfalteringen af visse tilkørsler og eksisterende veje
- ikke har truffet tilstrækkelige foranstaltninger med henblik på at sikre, at forbuddet mod ureguleret camping i nærheden af stranden i Kalo Nero (Grækenland) og i Elaia overholdes
- ikke har vedtaget de nødvendige foranstaltninger med henblik på at begrænse driften af de barer, som befinder sig mellem Elaia og Kalo Nero på de strande, hvor havskildpadden *Caretta caretta* formerer sig, og ikke har sikret sig, at de gener, som disse barer forårsager, ikke forstyrrer denne art
- ikke har vedtaget de nødvendige foranstaltninger med henblik på i Kyparissia-området at begrænse tilstedeværelsen af strandmøbler og forskellige installationer på de strande, hvor havskildpadden *Caretta caretta* formerer sig, og idet den har givet tilladelse til bygningen af en platform nær hotel Messina Mare
- ikke har vedtaget de nødvendige foranstaltninger med henblik på i tilstrækkelig grad at begrænse lysforureningen på de strande i Kyparissia-området, hvor havskildpadden *Caretta caretta* yngler, og
- ikke har vedtaget de nødvendige foranstaltninger med henblik på i tilstrækkelig grad at begrænse fiskeri langs de strande i Kyparissia-området, hvor havskildpadden *Caretta caretta* yngler.

har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 6, stk. 2, i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, som ændret ved Rådets direktiv 2006/105/EF af 20. november 2006

2) Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 6, stk. 3, i direktiv 92/43 ved at give byggetilladelse til de huse, der i 2010 blev opført i Agiannaki, til tre ferieboliger i Vounaki i 2012 og til en platform nær hotel Messina Mare.

3) Den Helleniske Republik

- har ikke vedtaget en fuldstændig, sammenhængende og streng lovgivningsmæssig og reguleringsmæssig ramme til beskyttelse af havskildpadden *Caretta caretta* i Kyparissia-området
- har ikke vedtaget de foranstaltninger, som er nødvendige med henblik på at undgå forsætlig forstyrrelse af havskildpadden *Caretta caretta* under artens yngleperiode, og

— har ikke vedtaget de foranstaltninger, der er nødvendige med henblik på at sikre overholdelsen af forbuddet mod beskadigelse eller ødelæggelse af ynglepladserne for denne art.

har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 12, stk. 1, litra b) og d), i direktiv 92/43

4) I øvrigt frifindes Den Helleniske Republik.

5) Europa-Kommissionen og Den Helleniske Republik bærer hver deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 7 af 12.1.2015.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 16. november 2016 — DHL Express (Austria) GmbH mod Post-Control-Kommission, Bundesminister für Verkehr, Innovation und Technologie (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgerichtshof — Østrig)

(Sag C-2/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — direktiv 97/67/EF — artikel 9 — posttjenester i Den Europæiske Union — pligt til at bidrage til de driftsomkostninger, som afholdes af forvaltningsmyndigheden for postsektoren — rækkevidde)

(2017/C 014/04)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: DHL Express (Austria) GmbH

Sagsøgt: Post-Control-Kommission, Bundesminister für Verkehr, Innovation und Technologie

Konklusion

Artikel 9, stk. 2, andet afsnit, fjerde led, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/67/EF af 15. december 1997 om fælles regler for udvikling af Fællesskabets indre marked for posttjenester og forbedring af disse tjenesters kvalitet, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/6/EF af 20. februar 2008, skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for, at medlemsstaterne forpligter samtlige postbefordrende virksomheder, herunder dem, der ikke leverer postydelser omfattet af befordringspligten, til at bidrage til finansieringen af den nationale forvaltningsmyndighed, der er ansvarlig for denne sektor.

⁽¹⁾ EUT C 127 af 20.4.2015.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 10. november 2016 — Simba Toys GmbH & Co. KG mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og Seven Towns

(Sag C-30/15 P) ⁽¹⁾

(Appel — EU-varemærker — tredimensionalt varemærke i form af en terning med sider, som har gitterstruktur — ugyldighedsbegæring — afslag på ugyldighedsbegæringen)

(2017/C 014/05)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Simba Toys GmbH & Co. KG (ved rechtsanwalt O. Ruhl)

De andre parter i sagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Botis og A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtigede) og Seven Towns Ltd (ved ügyvédek K. Szamosi og M. Borbás)

Konklusion

- 1) Den dom, der blev afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 25. november 2014, Simba Toys mod KHIM — Seven Towns (form af en terning med sider, som har gitterstruktur) (T-450/09, EU:T:2014:983), ophæves.
- 2) Den afgørelse, der blev truffet den 1. september 2009 af Andet Appellkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 1526/2008-2) vedrørende en ugyldighedssag mellem Simba Toys GmbH & Co. KG og Seven Towns Ltd, annulleres.
- 3) Seven Towns Ltd og EUIPO bærer deres egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er opstået for Simba Toys GmbH & Co. KG i forbindelse med både sagen i første instans i sag T-450/09 og appelsagen.

⁽¹⁾ EUT C 138 af 27.4.2015.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 10. november 2016 — »Private Equity Insurance Group« Sia mod »Swedbank« AS (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Augstākā tiesa — Letland)

(Sag C-156/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2002/47/EF — anvendelsesområde — begreberne »finansiel sikkerhedsstillelse«, »relevante finansielle forpligtelser« og »etablering af en finansiel sikkerhed« — muligheden for at realisere en finansiel sikkerhed uanset om der indledes en insolvensbehandling — aftale om en anfordringsbankkonto med et vilkår om finansiel sikkerhedsstillelse i form af pantsætning)

(2017/C 014/06)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Augstākā tiesa

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Private Equity Insurance Group Sia

Sagsøgt: Swedbank AS

Konklusion

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/47/EF af 6. juni 2002 om aftaler om finansiel sikkerhedsstillelse skal fortolkes således, at det kun giver indehaveren af en finansiel sikkerhed som den i hovedsagen omhandlede, i henhold til hvilken midler indsat på en bankkonto pantsættes til banken til sikkerhed for alle dennes fordringer mod kontohaveren, ret til at realisere denne sikkerhed, uanset om der indledes en insolvensbehandling mod sikkerhedsstilleren, hvis de midler, der er genstand for nævnte sikkerhedsstillelse, blev indsat på den pågældende konto, før insolvensbehandlingen blev indledt, eller hvis de blev indsat på kontoen på den dato, hvor denne behandling blev indledt, idet banken har bevist, at denne ikke vidste eller burde vide, at nævnte behandling var blevet indledt, og hvis kontohaveren var hindret adgang til at råde over disse midler, efter at de var blevet indsat på denne konto.

⁽¹⁾ EUT C 198 af 15.6.2015.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 10. november 2016 — Vereniging Openbare Bibliotheek mod Stichting Leenrecht (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank Den Haag — Nederlandene)

(Sag C-174/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — ophavsret og beslægtede rettigheder — udlejnings- og udlånsrettigheder i forbindelse med beskyttede værker — direktiv 2006/115/EF — artikel 1, stk. 1 — udlån af eksemplarer af værker — artikel 2, stk. 1 — udlån af værker — udlån af en bog i digital form — offentlige biblioteker)

(2017/C 014/07)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank Den Haag

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Vereniging Openbare Bibliotheek

Sagsøgt: Stichting Leenrecht

Procesdeltagere: Vereniging Nederlands Uitgeversverbond, Stichting LIRA og Stichting Pictoright

Konklusion

- 1) Artikel 1, stk. 1, artikel 2, stk. 1, litra b), og artikel 6, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/115/EØF af 12. december 2006 om udlejnings- og udlånsrettigheder samt om visse andre ophavsretsbeslægtede rettigheder i forbindelse med intellektuel ejendomsret skal fortolkes således, at begrebet »udlån« som omhandlet i disse artikler omfatter udlån af et eksemplar af en bog i digital form, når dette udlån foretages ved, at dette eksemplar placeres på et offentligt biblioteks server, og ved at det gøres muligt for en bruger at gengive det nævnte eksemplar ved at downloade det til sin egen computer, idet der i udlånsperioden kun kan downloades et enkelt eksemplar, og idet det eksemplar, som den pågældende bruger har downloadet, ikke længere kan anvendes af vedkommende efter udløbet af denne periode.
- 2) EU-retten og bl.a. artikel 6 i direktiv 2006/115 skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for, at en medlemsstat gør anvendelsen af artikel 6, stk. 1 i direktiv 2006/115 betinget af, at eksemplaret af en bog i digital form, som et offentligt bibliotek har stillet til rådighed, er blevet bragt i omsætning ved et første salg eller anden overdragelse af ejendomsret i Den Europæiske Union af indehaveren af retten til spredning til almenheden eller med dennes samtykke som omhandlet i artikel 4, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet.
- 3) Artikel 6, stk. 1, i direktiv 2006/115 skal fortolkes således, at den er til hinder for, at den undtagelse, for så vidt angår retten til offentligt udlån som den fastsætter, finder anvendelse i forhold til et offentligt biblioteks tilrådighedsstillelse af et eksemplar af en bog i digital form, hvis eksemplaret er erhvervet fra en ulovlig kilde.

⁽¹⁾ EUT C 213 af 29.6.2015.

**Domstolens dom (Niende Afdeling) af 10. november 2016 — Ciclat Soc. Coop. mod Consip SpA og
Autorità per la Vigilanza sui Contratti Pubblici di lavori, servizi e forniture (anmodning om
præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien)**

(Sag C-199/15) ⁽¹⁾

*(Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2004/18/EF — artikel 45 — artikel 49 TEUF og 56 TEUF —
offentlige kontrakter — betingelser for udelukkelse fra en procedure om indgåelse af offentlige
vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter —
forpligtelser med hensyn til betaling af bidrag til sociale sikringsordninger — dokument for behørig
betaling af sociale bidrag — berigtigelse af mangler)*

(2017/C 014/08)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ciclat Soc. Coop.

Sagsøgte: Consip SpA og Autorità per la Vigilanza sui Contratti Pubblici di lavori, servizi e forniture

Procesdeltagere: Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (INAIL), Team Service SCARL, som bemyndiget repræsentant for ATI-Snam Lazio Sud Srl et Ati-Linda Srl og Consorzio Servizi Integrati

Konklusion

Artikel 45 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national lovgivning, som den i hovedsagen omhandlede, som forpligter den ordregivende myndighed til at anse en overtrædelse vedrørende betaling af bidrag til sociale sikringsordninger, hvilken overtrædelse er fastslået i en attest, som den ordregivende myndighed af egen drift har anmodet om, og som er udfærdiget af en socialsikringsinstitution, når denne overtrædelse forelå på tidspunktet for deltagelsen i en udbudsprocedure — selv om den ikke længere forelå på tidspunktet for tildelingen eller den ordregivende myndigheds kontrol af egen drift — for en udelukkelsesgrund.

⁽¹⁾ EUT C 262 af 10.8.2015.

**Domstolens dom (Femte Afdeling) af 17. november 2016 — Betriebsrat der Ruhrlandklinik gGmbH
mod Ruhrlandklinik gGmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesarbeitsgericht —
Tyskland)**

(Sag C-216/15) ⁽¹⁾

*(Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2008/104/EF — vikararbejde — anvendelsesområde — begrebet
»arbejdstager« — begrebet »økonomisk aktivitet« — plejepersonale, der ikke er ansat i henhold til en
ansættelseskontrakt, og som udsendes til en sundhedsinstitution af en forening, som ikke arbejder med
gevinst for øje)*

(2017/C 014/09)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesarbeitsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Betriebsrat der Ruhrlandklinik gGmbH

Sagsøgt: Ruhrlandklinik gGmbH

Konklusion

Artikel 1, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/104/EF af 19. november 2008 om vikararbejde skal fortolkes således, at direktivets anvendelsesområde omfatter en situation, hvor en forening, som ikke arbejder med gevinst for øje, mod en økonomisk godtgørelse udsender et af sine medlemmer til en brugervirksomhed med henblik på i denne virksomhed primært og efter anvisninger af sidstnævnte at udføre en arbejdsopgave mod betaling af løn, når dette medlem i forbindelse hermed er beskyttet i den pågældende medlemsstat, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at undersøge, selv om det nævnte medlem ikke har karakter af arbejdstager i henhold til national ret, fordi vedkommende ikke har indgået nogen ansættelseskontrakt med den nævnte forening.

⁽¹⁾ EUT C 270 af 17.8.2015.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 15. november 2016 — Gorka Salaberria Sorondo mod Academia Vasca de Policía y Emergencias (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Superior de Justicia del País Vasco — Spanien)

(Sag C-258/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv — direktiv 2000/78/EF — artikel 2, stk. 2, og artikel 4, stk. 1 — forskelsbehandling på grund af alder — ansættelse af politibetjente i den selvstyrende region Baskerlandet begrænset til ansøgere, som ikke er fyldt 35 år — begrebet »regulært og afgørende erhvervsmæssigt krav« — forfulgte formål — proportionalitet)

(2017/C 014/10)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Superior de Justicia del País Vasco

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Gorka Salaberria Sorondo

Sagsøgt: Academia Vasca de Policía y Emergencias

Konklusion

Artikel 2, stk. 2, i Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv, sammenholdt med direktivets artikel 4, stk. 1, skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter ansøgere til stillingerne som betjente i et politikorps, der udfører alle de operationelle opgaver eller udøvende funktioner, der påhviler korpset, ikke må være fyldt 35 år.

⁽¹⁾ EUT C 270 af 17.8.2015.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 15. november 2016 — Fernand Ullens de Schooten mod État belge (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour d'appel de Bruxelles — Belgien)

(Sag C-268/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — grundlæggende friheder — artikel 49 TEUF, 56 TEUF og 63 TEUF — situation, hvor samtlige elementer er begrænset til en enkelt medlemsstat — en medlemsstats ansvar uden for kontraktforhold for tab, som forvoldes borgere ved en tilsidesættelse af EU-retten, der kan tilregnes den nationale lovgiver og de nationale domstole)

(2017/C 014/11)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour d'appel de Bruxelles

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Fernand Ullens de Schooten

Sagsøgt: État belge

Konklusion

EU-retten skal fortolkes således, at ordningen for en medlemsstats ansvar uden for kontraktforhold for tab, der er forvoldt ved en tilsidesættelse af EU-retten, ikke kan finde anvendelse på et tab, der angiveligt er forvoldt en borger på grund af en påstået tilsidesættelse af en grundlæggende frihed fastsat i artikel 49 TEUF, 56 TEUF eller 63 TEUF, som følger af en national lovgivning, der finder anvendelse uden forskel på nationale statsborgere og statsborgere i andre medlemsstater, såfremt der er tale om en situation, hvor samtlige elementer er begrænset til en enkelt medlemsstat, og hvor der ikke består en forbindelse mellem genstanden for og omstændighederne i tvisten i hovedsagen og de nævnte artikler.

⁽¹⁾ EUT C 279 af 24.8.2015.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 10. november 2016 — Ferring Lægemidler A/S som mandatar for Ferring BV mod Orifarm A/S (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sø- og Handelsretten — Danmark)

(Sag C-297/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — varemærker — direktiv 2008/95/EF — artikel 7, stk. 2 — lægemidler — parallelimport — opdeling af markederne — nødvendigheden af at ompakke produktet, der er forsynet med varemærket — lægemiddel udbudt til salg på eksportmarkedet og importmarkedet af varemærkeindehaveren med de samme pakningstyper)

(2017/C 014/12)

Processprog: dansk

Den forelæggende ret

Sø- og Handelsretten

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ferring Lægemidler A/S som mandatar for Ferring BV

Sagsøgt: Orifarm A/S

Konklusion

Artikel 7, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/95/EF af 22. oktober 2008 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker skal fortolkes således, at en varemærkeindehaver kan modsætte sig fortsat markedsføring af et lægemiddel foretaget af en parallelimportør, såfremt importøren har ompakket dette lægemiddel i en ny, ydre emballage og genanbragt varemærket derpå, når det omhandlede lægemiddel for det første kan markedsføres i importlandet, der er part i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde af 2. maj 1992, i den samme pakning som den, hvori dette produkt er markedsført i eksportlandet, der er part i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, og importøren for det andet ikke har bevist, at det importerede produkt kun kan markedsføres på en begrænset del af markedet i importlandet, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

⁽¹⁾ EUT C 294 af 7.9.2015.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 16. november 2016 — Marc Soulier og Sara Doke mod Premier ministre og Ministre de la Culture et de la Communication (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État — Frankrig)

(Sag C-301/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — intellektuel og industriel ejendomsret — direktiv 2001/29/EF — ophavsret og beslægtede rettigheder — artikel 2 og 3 — ret til reproduktion og overføring til almenheden — anvendelsesområde — »udgåede« bøger, som ikke eller ikke længere udgives — national lovgivning, der overlader udøvelsen af retten til digital udnyttelse til kommercielle formål af udgåede bøger til et rettighedsforvaltningsselskab — retlig formodning for ophavsmændenes tilladelse — manglende ordning, der sikrer effektive og individualiserede oplysninger for ophavsmændene)

(2017/C 014/13)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Marc Soulier og Sara Doke

Sagsøgt: Premier ministre og Ministre de la Culture et de la Communication

Procesdeltagere: Société française des intérêts des auteurs de l'écrit (SOFIA) og Joëlle Wintrebert m.fl.

Konklusion

Artikel 2, litra a), og artikel 3, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet skal fortolkes således, at de er til hinder for, at en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede overlader udøvelsen af retten til at tillade reproduktion og overføring til almenheden i digital form af såkaldte »udgåede« bøger, dvs. bøger, der er udgivet i Frankrig før den 1. januar 2001, og som hverken distribueres kommercielt eller udgives i trykt eller digital form, til et godkendt rettighedsforvaltningsselskab, samtidig med, at den giver ophavsmændene til disse bøger eller deres retssuccessorer mulighed for at modsætte sig udøvelsen af denne ret eller at bringe den til ophør på de betingelser, som er fastsat i denne lovgivning.

⁽¹⁾ EUT C 294 af 7.9.2015.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 10. november 2016 — Eco-Emballages SA mod Sphère France SAS m.fl. (sag C-313/15), Melitta France SAS m.fl. mod Ministre de l'Écologie, du Développement durable et de l'Énergie (sag C-530/15) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal de commerce de Paris, Conseil d'État — Frankrig)

(Forenede sager C-313/15 og C-530/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — miljø — direktiv 94/62/EF — artikel 3 — emballage og emballageaffald — begreb — ruller, rør og tromler, som der er spolet et fleksibelt materiale (»kartonrør«) rundt om — direktiv 2013/2/EU — gyldighed — Europa-Kommissionens ændring af listen over eksempler på emballage i bilag I til direktiv 94/62/EF — tilsidesættelse af begrebet »emballage« — overskridelse af gennemførelsesbeføjelser)

(2017/C 014/14)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal de commerce de Paris, Conseil d'État

Parter i hovedsagen

(Sag C-313/15)

Sagsøger: Eco-Emballages SA

Sagsøgte: Sphère France SAS, Carrefour Import SAS, SCA Tissue France SAS, Melitta France SAS, SCA Hygiène Products SAS, Wepa France SAS, tidligere Wepa Troyes SAS, Industrie Cartarie Tronchetti SpA, Industrie Cartarie Tronchetti Ibérica SL, Cofresco Frischhalteprodukte GmbH & Co. KG, Kimberly-Clark SAS, Gopack SAS, Délipapier SAS, Scamark SAS, CMC France SARL, Schweitzer SAS, Paul Hartmann SA, Wepa France SAS, tidligere Wepa Lille SAS, Système U Centrale Nationale SA og Industrie Cartarie Tronchetti France SAS

procesdeltagere: Group'Hygiène syndicat professionnel (sag C-313/15)

(sag C-530/15)

Sagsøger: Melitta France SAS, Cofresco Frischhalteprodukte GmbH & Co. KG, Délipapier SAS, Gopack SAS, Industrie Cartarie Tronchetti SpA, Industrie Cartarie Tronchetti Ibérica SL, Kimberly-Clark SAS, Wepa France SAS, tidligere Lucart France, Paul Hartmann SA, SCA Hygiène Products SAS, SCA Tissue France SAS og Group'Hygiène syndicat professionnel

Sagsøgte: Ministre de l'Écologie, du Développement durable et de l'Énergie

procesdeltagere: Industrie Cartarie Tronchetti France SAS

Konklusion

Artikel 3, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF af 20. december 1994 om emballage og emballageaffald, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/12/EF af 11. februar 2004, skal fortolkes således, at kartonrør i form af ruller, rør og tromler, som der er spolet et fleksibelt materiale rundt om, og som sælges til forbrugerne, udgør »emballage« som omhandlet i denne bestemmelse.

⁽¹⁾ EUT C 294 af 7.9.2015.
EUT C 414 af 14.12.2015

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 16. november 2016 — The Queen, på vegne af: Timothy Martin Hemming, der driver virksomhed under navnet »Simply Pleasure Ltd.« m.fl. mod Westminster City Council (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supreme Court of the United Kingdom — Det Forenede Kongerige)

(Sag C-316/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — fri udveksling af tjenesteydelser — direktiv 2006/123/EF — artikel 13, stk. 2 — tilladelsesprocedurer — begrebet udgifter, de kan medføre)

(2017/C 014/15)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Supreme Court of the United Kingdom

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: The Queen, på vegne af: Timothy Martin Hemming, der driver virksomhed under navnet »Simply Pleasure Ltd.«, James Alan Poulton, Harmony Ltd, Gatisle Ltd, der driver virksomhed under navnet »Janus«, Winart Publications Ltd, Darker Enterprises Ltd og Swish Publications Ltd

Sagsøgt: Westminster City Council

Procesdeltagere: The Architects' Registration Board, The Solicitor's Regulation Authority, The Bar Standards Board, The Care Quality Commission, The Farriers' Registration Council, The Law Society, The Bar Council, The Local Government Association og Her Majesty's Treasury

Konklusion

Artikel 13, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked skal fortolkes således, at den under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende er til hinder for kravet om betaling på tidspunktet for indgivelse af en ansøgning om tildeling eller fornyelse af en tilladelse af et gebyr, hvoraf en del svarer til omkostningerne til forvaltningen og håndhævelsen af den omhandlede tilladelsesordning, selv om denne del kan tilbagebetales i tilfælde af afslag på ansøgningen.

⁽¹⁾ EUT C 311 af 21.9.2015.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 17. november 2016 — Stadt Wiener Neustadt mod Niederösterreichische Landesregierung (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgerichtshof — Østrig)

(Sag C-348/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet — direktiv 85/337/EØF — direktiv 2011/92/EU — anvendelsesområde — begrebet »særlig national lov« — manglende vurdering af indvirkningen på miljøet — endelig tilladelse — efterfølgende lovgivning af den manglende miljøvurdering — princippet om samarbejde — artikel 4 TEU)

(2017/C 014/16)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Stadt Wiener Neustadt

Sagsøgt: Niederösterreichische Landesregierung

Procesdeltager: .A.S.A. Abfall Service AG

Konklusion

Artikel 1, stk. 5, i Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/11/EF af 3. marts 1997, skal fortolkes således, at en lovbestemmelse som den i hovedsagen omhandlede — hvorefter et projekt, som har været genstand for en afgørelse, der er truffet i strid med forpligtelsen til en vurdering af indvirkningen på miljøet, og i forhold til hvilken afgørelse fristen for at anlægge et annullationssøgsmål er udløbet, skal anses for lovligt tilladt — ikke er udelukket fra dette direktivs anvendelsesområde. EU-retten er til hinder for en sådan lovbestemmelse, for så vidt som den bestemmer, at en forudgående vurdering af indvirkningen på miljøet skal anses for at være udført for et sådant projekt.

⁽¹⁾ EUT C 363 af 3.11.2015.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 16. november 2016 — Wolfgang Schmidt mod Christiane Schmidt (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien — Østrig)

(Sag C-417/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — område med frihed, sikkerhed og retfærdighed — forordning (EU) nr. 1215/2012 — retternes kompetence og anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område — anvendelsesområde — artikel 24, nr. 1), første afsnit — enekompetence i sager om rettigheder over fast ejendom — artikel 7, nr. 1), litra a) — specielle kompetenceregler i sager om kontraktforhold — påstand om ophævelse af en gavekontrakt vedrørende en fast ejendom og sletning af registreringer af ejendomsretten i tingbogen)

(2017/C 014/17)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Wolfgang Schmidt

Sagsøgt: Christiane Schmidt

Konklusion

Bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område skal fortolkes således, at en sag om ophævelse af en gavekontrakt på grund af gavegiverens manglende retsevne ikke henhører under enekompetencen for retten i den medlemsstat, hvor ejendommen befinder sig, som fastsat i denne forordnings artikel 24, nr. 1), men under den specielle kompetenceregulering i forordningens artikel 7, nr. 1), litra a).

En sag om sletning fra tingbogen af indførelsen af gavemodtagerens ejendomsret henhører under enekompetencen som fastsat i forordningens artikel 24, nr. 1).

⁽¹⁾ EUT C 363 af 3.11.2015.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 10. november 2016 — Odvolací finanční ředitelství mod Pavlína Baštová (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Nejvyšší správní soud — Den Tjekkiske Republik)

(Sag C-432/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — skatter og afgifter — merværdiafgift — direktiv 2006/112/EF — artikel 2, stk. 1, litra c) — begrebet »levering af tjenesteydelser mod vederlag« — en afgiftspligtig persons tilrådighedsstillelse af en hest til arrangøren af et hestevæddeløb — vurdering af modværdien — ret til fradrag af de udgifter, der er forbundet med forberedelsen af den afgiftspligtige persons heste til væddeløb — generelle udgifter i tilknytning til hele den økonomiske virksomhed — bilag III, punkt 14 — nedsat momssats for adgang til brug af sportsfaciliteter — anvendelse på drift af en væddeløbsstald — transaktion bestående af en samlet ydelse eller af flere uafhængige ydelser)

(2017/C 014/18)

Processprog: tjekkisk

Den forelæggende ret

Nejvyšší správní soud

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Odvolací finanční ředitelství

Sagsøgt: Pavlína Baštová

Konklusion

- 1) Artikel 2, stk. 1, litra c), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at en afgiftspligtig hesteejers tilrådgivelsesstillelse af en hest til arrangøren af et hestevæddeløb med henblik på hestens deltagelse i et væddeløb ikke udgør en levering af en ydelse mod vederlag i denne bestemmelses forstand, i tilfælde af at den ikke giver anledning til betaling af et deltagerhonorar eller anden direkte aflønning, og i tilfælde af at det alene er de hesteejere, hvis heste bliver placeret godt i løbet, som modtager en præmie, selv hvis denne er fastsat på forhånd. En sådan tilrådgivelsesstillelse af en hest udgør derimod en levering af ydelser mod vederlag i tilfælde af, at den giver anledning til arrangørens betaling af en aflønning uafhængig af den pågældende hests placering i løbet.
- 2) Direktiv 2006/112 skal fortolkes således, at der gives ret til fradrag for indgående merværdiafgift i forbindelse med transaktioner vedrørende forberedelse og deltagelse i hestevæddeløb af heste tilhørende den afgiftspligtige, som avler og træner sine egne væddeløbsheste såvel som andres heste, med den begrundelse, at udgifterne afholdt i forbindelse med disse transaktioner er del af de generelle omkostninger ved den pågældende persons økonomiske virksomhed, på betingelse af at de udgifter, der er afholdt i forbindelse med hver af disse transaktioner, har en direkte og umiddelbar forbindelse med hele denne virksomhed. Dette kan være tilfældet, hvis de således afholdte omkostninger vedrører væddeløbsheste, som faktisk er bestemt til salg, eller hvis disse hestes deltagelse i væddeløb objektivt set er et middel til at fremme den økonomiske virksomhed, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at vurdere.

I tilfælde af at der foreligger en sådan fradragsret, skal den præmie, som i givet fald modtages af den afgiftspligtige som følge af en af hans hestes placering i et væddeløb, ikke medregnes i afgiftsgrundlaget for merværdiafgiften.
- 3) Artikel 98 i direktiv 2006/112, sammenholdt med punkt 14 i bilag III til dette direktiv, skal fortolkes således, at en samlet sammensat tjenesteydelse, som består af flere elementer vedrørende bl.a. træning af heste, brug af sportsfaciliteter, opstaldning af heste, fodring og anden pasning af heste ikke kan være pålagt en nedsat merværdiafgiftssats, når brugen af sportsfaciliteterne i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i punkt 14 i bilag III til direktivet, og træningen af hestene udgør to ligestillede elementer i denne sammensatte ydelse, eller når træningen af hestene udgør hovedelementet i den pågældende ydelse, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at vurdere.

(¹) EUT C 371 af 9.11.2015.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 10. november 2016 — J.J. de Lange mod Staatssecretaris van Financiën (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden — Nederlandene)

(Sag C-548/15) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — socialpolitik — ligebehandlingsprincippet og princippet om forbud mod forskelsbehandling på grund af alder — direktiv 2000/78/EF — ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv — artikel 2, 3 og 6 — anvendelsesområde — forskelsbehandling på grund af alder — national lovgivning, der begrænser fradragsretten for uddannelsesudgifter efter en vis alder — adgang til erhvervsuddannelse)

(2017/C 014/19)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: J.J. de Lange

Sagsøgt: Staatssecretaris van Financiën

Konklusion

- 1) Artikel 3, stk. 1, litra b), i Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv skal fortolkes således, at en beskatningsordning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter en persons udgifter til erhvervsuddannelse behandles forskelligt skattemæssigt set afhængigt af den pågældendes alder, er omfattet af direktivets materielle anvendelsesområde, for så vidt som den har til formål at fremme unges adgang til uddannelse.
- 2) Artikel 6, stk. 1, i direktiv 2000/78 skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en beskatningsordning som den i hovedsagen omhandlede, der på visse betingelser giver personer under 30 år mulighed for at trække alle deres udgifter til en erhvervsuddannelse fra deres skattepligtige indkomst, mens denne fradragsret er begrænset for personer, der har nået denne alder, for så vidt som, for det første, denne ordning er objektivt og rimeligt begrundet i et legitimt beskæftigelses- og arbejdsmarkedspolitisk formål og, for det andet, midlerne til at opfylde dette formål er hensigtsmæssige og nødvendige. Det påhviler den forelæggende ret at efterprøve, om dette er tilfældet i hovedsagen

⁽¹⁾ EUT C 38 af 1.2.2016.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 10. november 2016 — fuldbyrdelse af en europæisk arrestordre udstedt mod Krzysztof Marek Poltorak (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank Amsterdam — Nederlandene)

(Sag C-452/16 PPU) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — præjudiciel hasteprocedure — politisamarbejde og retligt samarbejde i straffesager — europæisk arrestordre — rammeafgørelse 2002/584/RIA — artikel 1, stk. 1 — begrebet »retsafgørelse« — artikel 6, stk. 1 — begrebet »udstedende judiciel myndighed« — europæisk arrestordre udstedt af Rikspolisstyrelsen (rigspolitistyrelsen, Sverige) med henblik på fuldbyrdelsen af en frihedsstraf)

(2017/C 014/20)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank Amsterdam

Parter i hovedsagen

Krzysztof Marek Poltorak

Konklusion

Begrebet »judiciel myndighed«, der er fastsat i artikel 6, stk. 1, i Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne, som ændret ved Rådets rammeafgørelse 2009/299/RIA af 26. februar 2009, er et selvstændigt EU-retligt begreb, og denne artikel 6, stk. 1, skal fortolkes således, at en politimyndighed såsom Rikspolisstyrelsen (rigspolitistyrelse, Sverige) ikke er omfattet af begrebet »udstedende judiciel myndighed« i denne bestemmelses forstand, således at en europæisk arrestordre, som denne myndighed udsteder med henblik på fuldbyrdelse af en dom om idømmelse af en frihedsstraf, ikke kan anses for at være »en retsafgørelse« som omhandlet i artikel 1, stk. 1, i rammeafgørelse 2002/584, som ændret ved rammeafgørelse 2009/299.

⁽¹⁾ EUT C 383 af 17.10.2016.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 10. november 2016 — fuldbyrdelse af en europæisk arrestordre udstedt mod Halil Ibrahim Özçelik (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank Amsterdam — Nederlandene)

(Sag C-453/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — præjudiciel hasteprocedure — politisamarbejde og retligt samarbejde i straffesager — europæisk arrestordre — rammeafgørelse 2002/584/RIA — artikel 8, stk. 1, litra c) — begrebet »europæisk arrestordre« — selvstændigt EU-retligt begreb — national arrestordre udstedt af en politimyndighed og godkendt af en anklagemyndighed med henblik på retsforfølgning)

(2017/C 014/21)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank Amsterdam

Part i hovedsagen

Halil Ibrahim Özçelik

Konklusion

Artikel 8, stk. 1, litra c), i Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne, som ændret ved Rådets rammeafgørelse 2009/299/RIA af 26. februar 2009, skal fortolkes således, at den offentlige anklagemyndigheds godkendelse — som den i hovedsagen omhandlede — af en national arrestordre, som en politimyndighed forinden har udstedt med henblik på strafforfølgning, udgør en »[rets]afgørelse« i denne bestemmelses forstand.

⁽¹⁾ EUT C 383 af 17.10.2016.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 10. november 2016 — fuldbyrdelse af en europæisk arrestordre udstedt mod Ruslanas Kovalkovas (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank Amsterdam — Nederlandene)

(Sag C-477/16 PPU) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — præjudiciel hasteprocedure — politisamarbejde og retligt samarbejde i straffesager — europæisk arrestordre — rammeafgørelse 2002/584/RIA — artikel 1, stk. 1 — begrebet »retsafgørelse« — artikel 6, stk. 1 — begrebet »udstedende judiciell[...] myndighed« — europæisk arrestordre udstedt af Republikken Litauens justitsministerium med henblik på fuldbyrdelsen af en frihedsstraf)

(2017/C 014/22)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank Amsterdam

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Openbaar Ministerie

Sagsøgt: Ruslanas Kovalkovas

Konklusion

Begrebet »judiciel[...] myndighed«, der er fastsat i artikel 6, stk. 1, i Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne, som ændret ved Rådets rammeafgørelse 2009/299/RIA af 26. februar 2009, er et selvstændigt EU-retligt begreb, og denne artikel 6, stk. 1, skal fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for, at et organ henhørende under den udøvende magt, såsom Republikken Litauens justitsministerium, bliver udpeget som »udstedende judiciell[...] myndighed« i denne bestemmelses forstand, således at en europæisk arrestordre, som denne myndighed udsteder med henblik på fuldbyrdelse af en dom om idømmelse af en frihedsstraf, ikke kan anses for at være »en retsafgørelse« som omhandlet i artikel 1, stk. 1, i rammeafgørelse 2002/584, som ændret ved rammeafgørelse 2009/299.

(¹) EUT C 383 af 17.10.2016.

Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 26. oktober 2016 — Siderúrgica Sevillana SA (sag C-369/15), Solvay Solutions España SL (sag C-370/15), Cepsa Química SA (sag C-371/15) og Dow Chemical Ibérica SL (sag C-372/15) mod Administración del Estado (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Supremo — Spanien)

(Forenede sager C-369/15 — C-372/15) (¹)

(Præjudiciel afgørelse — artikel 99 i Domstolens procesreglement — ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Den Europæiske Union — direktiv 2003/87/EF — artikel 10a — metode til gratis tildeling af kvoter — beregning af den ensartede tværsektorielle korrektionsfaktor — afgørelse 2013/448/EU — artikel 4 — bilag II — gyldighed — anvendelse af en ensartet tværsektoriel korrektionsfaktor på anlæg, der er udsat for en betydelig risiko for carbon leakage — afgørelse 2011/278/EU — artikel 10, stk. 9 — gyldighed)

(2017/C 014/23)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Supremo

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Siderúrgica Sevillana SA (sag C-369/15), Solvay Solutions España SL (sag C-370/15), Cepsa Química SA (sag C-371/15) og Dow Chemical Ibérica SL (sag C-372/15)

Sagsøgt: Administración del Estado

Procesdeltager: Repsol Petróleo SA BP Oil España SAU (sag C-371/15)

Konklusion

- 1) Det fremgår hverken af bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/29/EF af 23. april 2009, sammenholdt med artikel 15, stk. 3, i Kommissionens afgørelse 2011/278/EU af 27. april 2011 om fastlæggelse af midlertidige EU-regler for harmoniseret gratis tildeling af emissionskvoter i henhold til artikel 10a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF eller i Kommissionens afgørelse 2013/44/EU af 5. september 2013 om nationale gennemførelsesforanstaltninger vedrørende foreløbig gratis tildeling af drivhusgasemissionskvoter i overensstemmelse med artikel 11, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF, at Kommissionen ved fastlæggelsen af den maksimale årlige mængde af kvoter for drivhusgasemissioner udelukkede andre emissioner end dem, der kunne tilregnes elproducerende anlæg.

- 2) En gennemgang af spørgsmål 3b) har ikke frembragt noget forhold, der kan påvirke gyldigheden af artikel 15, stk. 3, i afgørelse 2011/278.
- 3) En gennemgang af spørgsmål 4 har ikke frembragt noget forhold, der kan påvirke gyldigheden af artikel 10, stk. 9, første afsnit, i afgørelse 2011/278.
- 4) Artikel 4 i og bilag II til afgørelse 2013/448 er ugyldige.
- 5) Erklæringen om ugyldighed for så vidt angår artikel 4 i og bilag II til afgørelse 2013/448 begrænses tidsmæssigt således, således, for det første, at denne erklæring først får virkninger efter en periode på ti måneder regnet fra datoen for afsigelsen af dom af 28. april 2016, Borealis Polyolefine m.fl. (C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 og C-391/14-C-393/14, EU:C:2016:311), for at gøre det muligt for Europa-Kommissionen at vedtage de nødvendige foranstaltninger, og, for det andet, at der ikke kan rejses tvivl om de foranstaltninger, der vedtages indtil udløbet af denne frist, på grundlag af de bestemmelser, der erklæres ugyldige.

⁽¹⁾ EUT C 311 af 21.9.2015.

Appel iværksat den 24. juni 2016 af 100 % Capri Italia Srl til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 19. april 2016 i sag T-198/14 — 100 % Capri Italia mod EUIPO — IN.PRO.DI (100 % Capri)

(Sag C-351/16 P)

(2017/C 014/24)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: 100 % Capri Italia Srl (ved advokati P. Pozzi, G. Ghisletti og F. Braga)

De andre parter i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO), Inghirami produzione distribuzione SpA (IN.PRO.DI)

Ved kendelse af 10. november 2016 har Retten (Syvende Afdeling) afvist appellen og besluttet, at 100 % Capri Italia Srl bærer sine egne omkostninger.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte dei Conti (Italien) den 12. oktober 2016 — Istituto Nazionale della Previdenza Sociale mod Francesco Faggiano

(Sag C-524/16)

(2017/C 014/25)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte dei Conti

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Istituto Nazionale della Previdenza Sociale

Sagsøgt: Francesco Faggiano

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal fællesskabsbestemmelserne i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 ⁽¹⁾ og Rådets forordning (EF) nr. 1606/98 af 29. juni 1998 ⁽²⁾ fortolkes således, at anmodningen om sammenlægning af socialsikringsbidrag, som er blevet erhvervet under forskellige pensionsordninger, særligt i hjemlandet og i en anden EU-medlemsstat, ikke kan fremsættes af en person, som allerede modtager pension?

- 2) Er artikel 49, stk. 1, litra b), nr. ii), i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 til hinder for en national lovgivning som den, der er fastlagt i artikel 71 i den italienske lov nr. 388 af 23. december 2000, ifølge hvilken anmodningen om sammenlægning af socialsikringsbidrag, som er blevet erhvervet under forskellige pensionsordninger, særligt i hjemlandet og i en anden EU-medlemsstat, kun kan fremsættes af personer, som endnu ikke har erhvervet ret til pension fra nogen socialsikringskasse?

- (¹) Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14.6.1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet (EFT L 149, s. 2).
- (²) Rådets forordning (EF) nr. 1606/98 af 29.6.1998 om ændring af forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, og af forordning (EØF) nr. 574/72 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71 med henblik på at udvide dem til at omfatte særlige ordninger for tjenestemænd (EFT L 209, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal da Concorrência, Regulação e Supervisão (Portugal) den 13. oktober 2016 — Meo — Serviços de Comunicações e Multimédia S.A. mod Autoridade da Concorrência

(Sag C-525/16)

(2017/C 014/26)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Tribunal da Concorrência, Regulação e Supervisão

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Meo — Serviços de Comunicações e Multimédia S.A.

Sagsøgt: Autoridade da Concorrência

Procesdeltager: GDA — Cooperativa de Gestão dos Direitos dos Artistas Intérpretes ou Executantes, CRL

Præjudicielle spørgsmål

- (i) Såfremt der i en sanktionsprocedure foreligger indicier eller beviser for faktiske omstændigheder vedrørende virkningerne af en virksomhed med en dominerende stillings eventuelle diskriminerende prispolitik med hensyn til en af dens detailhandelsvirksomheder, som skader denne detailhandelsvirksomhed i forhold til konkurrenterne, er en antagelse om, at denne adfærd »stiller [sidstnævnte virksomhed] ringere i konkurrencen« som omhandlet i artikel 102, [stk. 2] litra c), TEUF, bestemt af en yderligere vurdering af grovheden, relevansen eller betydningen af disse virkninger for den berørte virksomheds konkurrencemæssige situation eller konkurrenceevne, navnlig hvad angår virksomhedens evne til at bære forskellen i udgifter i forbindelse med engrostenesten?
- (ii) Såfremt der i en sanktionsprocedure foreligger indicier eller beviser for, at en virksomhed med en dominerende stillings diskriminerende prispolitik har en væsentlig reduceret betydning for de udgifter, der er afholdt, de indtægter, der er opnået, og det afkast, der er opnået af den berørte detailhandelsvirksomhed, er en fortolkning om, at der ikke foreligger indicier for misbrug af en dominerende stilling og ulovlig praksis, da forenelig med artikel 102, [stk. 2] litra c), TEUF og med den retspraksis, der følger af dommene British Airways (¹) og Clearstream (²)?
- (iii) Eller er dette tværtimod ikke tilstrækkeligt til at udelukke, at den pågældende adfærd kan betragtes som at udgøre et misbrug af en dominerende stilling og ulovlig praksis som omhandlet i artikel 102, [stk. 2] litra c), TEUF, og kun relevant i forbindelse med graden af ansvaret eller sanktionen for den overtrædende virksomhed?
- (iv) Skal udtrykket »som derved stilles ringere i konkurrencen« i artikel 102, [stk. 2] litra c), TEUF fortolkes således, at det svarer til et krav om, at den fordel, der opstår som følge af forskelsbehandlingen, herefter svarer til en minimumsprocentdel af den berørte virksomheds udgiftsstruktur?

- (v) Skal udtrykket »som derved stilles ringere i konkurrencen« i artikel 102, [stk. 2] litra c), TEUF fortolkes således, at det svarer til et krav om, at den fordel, der opstår som følge af forskelsbehandlingen, herefter svarer til en minimumsforskel mellem de gennemsnitlige udgifter, der er afholdt af de konkurrerende virksomheder i forbindelse med den pågældende engrosteneste?
- (vi) Kan udtrykket »som derved stilles ringere i konkurrencen« i artikel 102, [stk. 2] litra c), TEUF fortolkes således, at det svarer til et krav om, at den fordel, der opstår som følge af forskelsbehandlingen, i forbindelse med det pågældende marked og den pågældende tjeneste skal svare til værdier, som er højere end de forskelle, som er angivet i [...] tabel 5, 6 og 7, med henblik på at kvalificere den omtvistede adfærd som en ulovlig praksis?
- (vii) Såfremt enten spørgsmål (iv) eller (v) besvares bekræftende, hvorledes skal en sådan minimumsgrænse for ulempens betydning i forhold til udgiftsstrukturen eller de gennemsnitlige udgifter, der er afholdt af de konkurrerende virksomheder i forbindelse med den pågældende detailtjeneste, defineres?
- (viii) Såfremt en sådan minimumsgrænse defineres, bevirker en manglende opfyldelse af denne grænse hvert år, at formodningen i Clearstream-dommen, hvorefter det må fastslås, at »når en virksomhed, der har et faktisk monopol på markedet i de foregående led, anvender ulige priser for sammenlignelige tjenesteydelser over for en handelspartner, og det uafbrudt igennem en periode på fem år, kan dette kun give anledning til en konkurrencemæssig ulempe for denne handelspartner«, afkræftes?

⁽¹⁾ C-95/04, EU:C:2007:166.

⁽²⁾ T-301/04, EU:T:2009:317.

Sag anlagt den 12. oktober 2016 — Europa-Kommissionen mod Republikken Polen

(Sag C-526/16)

(2017/C 014/27)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved M. Owsiany-Hornung og C. Zadra, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Polen

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2, stk. 1, og artikel 4, stk. 2 og 3, i direktiv 2011/92 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet ⁽¹⁾, sammenholdt med bilag II og III til dette direktiv, idet den har undtaget projekter til søgning eller kortlægning af mineralressourcer ved hjælp af borer indtil en dybde på 5 000 m — med undtagelse af borer i vandindvindingsområder, områder med beskyttede indre farvande og beskyttede naturområder i form af nationalparker, naturområder, naturreservater og »Natura 2000«-områder og disse områders ydre beskyttelseszoner, hvor borer med en dybde fra 1 000 m er underlagt proceduren til vurdering af nødvendigheden af en miljøkonsekvensvurdering — fra proceduren til vurdering af nødvendigheden af en miljøkonsekvensvurdering, idet den for borer uden for vandindvindingsområder, områder med beskyttede indre farvande og de forskellige nævnte beskyttede naturområder samt disse områders ydre beskyttelseszoner, har fastlagt en tærskelværdi, der udløser nærværende sag, hvormed der ikke tages hensyn til alle de i bilag III til dette direktiv indeholdte væsentlige udvælgelseskriterier.
- Republikken Polen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen foreholder Republikken Polen, at den har tilsidesat artikel 2, stk. 1, og artikel 4, stk. 2 og 3, i direktiv 2011/91, sammenholdt med bilag II og III til dette direktiv.

Artikel 2, stk. 1, i direktiv 2011/92 forpligter medlemsstaterne til at sikre, at »projekter, der bl.a. på grund af deres art, dimensioner eller placering kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet, undergives et krav om tilladelse og en vurdering af deres indvirkninger på miljøet, inden der gives tilladelse.«

I henhold til artikel 4, stk. 2, i direktiv 2011/92, skulle medlemsstaterne ved hjælp af en undersøgelse i hvert enkelt tilfælde eller ved hjælp af tærskelværdier eller kriterier fastsat af medlemsstaten (dvs. i forbindelse med en »screening«) afgøre, om projekter, der er omfattet af bilag II til direktivet, skulle underkastes en miljøkonsekvensvurdering.

I medfør af artikel 4, stk. 3, i direktiv 2011/92 skulle der ved fastsættelsen af kriterierne eller tærskelværdierne for »screeningen« tages hensyn til de relevante udvælgelseskriterier i bilag III.

Boringer til kortlægning og søgning efter mineralressourcer faldt ind under bilag II til direktiv 2011/92, eftersom der her er tale om »dybdeboringer« som omhandlet i dette bilags punkt 2, litra d).

Dette er projekter, hvorom det ikke på grundlag af en helhedsvurdering kan siges, at de ikke har væsentlig indvirkning på miljøet.

Medlemsstaterne er forpligtede til at underkaste disse projekter en »screening« under inddragelse af de væsentlige kriterier, der er anført i bilag III til direktiv 2011/92.

De nationale retsakter, der gennemfører direktiv 2011/92 i den polske lovgivning, udelukker imidlertid projekter til søgning eller kortlægning af mineralressourcer ved hjælp af boringer indtil en dybde på 5 000m fra »screening«-processen (med undtagelse af boringer i såkaldte »følsomme områder«, dvs. i vandindvindingsområder, områder med beskyttede indre farvande og beskyttede naturområder i form af nationalparker, naturområder, naturreservater og »Natura 2000«-områder og disse områders ydre beskyttelseszoner, hvor boringer med en dybde fra 1 000m er underlagt »screening«-processen).

Heraf følger i det væsentlige, at langt størstedelen af de boringer til kortlægning og søgning af mineralressourcer, der foregår uden for de »følsomme områder«, bliver udelukket fra »screening«-processen.

En sådan udelukkelse uden hensyntagen til alle de i bilag III til direktiv 2011/92 anførte væsentlige kriterier tilsidesætter efter Kommissionens opfattelse artikel 2, stk. 1, og artikel 4, stk. 2 og 3, i direktiv 2011/91, sammenholdt med bilag II og III til dette direktiv.

(¹) EUT L 26, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgerichtshof (Østrig) den 14. oktober 2016 — Salzburger Gebietskrankenkasse og Bundesminister für Arbeit, Soziales und Konsumentenschutz

(Sag C-527/16)

(2017/C 014/28)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Salzburger Gebietskrankenkasse og Bundesminister für Arbeit, Soziales und Konsumentenschutz

Procesdeltagere: Alpenrind GmbH, Martin-Meat Szolgáltató és Kereskedelmi Kft, Martimpex-Meat Kft, Pensionsversicherungsanstalt og Allgemeine Unfallversicherungsanstalt

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Gælder den bindende virkning af dokumenter, hvorom der er fastsat bestemmelse i artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 af 16. september 2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger ⁽¹⁾ som omhandlet i artikel 19, stk. 2, i forordning (EF) nr. 987/2009 også i en sag ved en ret som omhandlet i artikel 267 TEUF?
- 2) Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende:
 - a) Gælder den nævnte bindende virkning også, såfremt der forud er gennemført en procedure for Den Administrative Kommission for Koordinering af Sociale Sikringsordninger, der hverken har ført til enighed eller til tilbagetrækning af de omtvistede dokumenter?
 - b) Gælder den nævnte bindende virkning også, selv om et »A 1«-dokument først udstedes, efter at værtsmedlemsstaten formelt har fastslået, at dennes lovgivning om tvungen forsikring finder anvendelse? Gælder den bindende virkning i disse tilfælde også med tilbagevirkende kraft?
- 3) Såfremt der under visse betingelser foreligger en begrænset bindende virkning af dokumenter som omhandlet i artikel 19, stk. 2, i forordning (EF) nr. 987/2009:

Er det i strid med forbuddet mod afløsning i artikel 12, stk. 1, i forordning (EF) nr. 883/2004, såfremt afløsningen ikke sker i form af udstationering gennem den samme arbejdsgiver, men gennem en anden arbejdsgiver? Har det i denne forbindelse nogen betydning,

- a) om denne arbejdsgiver har hjemsted i den samme medlemsstat som den første arbejdsgiver, eller
- b) om der eksisterer personalemæssige og/eller organisatoriske forbindelser mellem den første og den anden udsendende arbejdsgiver?

⁽¹⁾ EUT L 284, S. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Frankrig) den 17. oktober 2016 — Confédération paysanne, Réseau Semences Paysannes, Les Amis de la Terre France, Collectif vigilance OGM et Pesticides 16, Vigilance OG2M, CSFV 49, OGM: dangers, Vigilance OGM 33 og Fédération Nature et Progrès mod Premier ministre og Ministre de l'agriculture, de l'agroalimentaire et de la forêt

(Sag C-528/16)

(2017/C 014/29)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Confédération paysanne, Réseau Semences Paysannes, Les Amis de la Terre France, Collectif vigilance OGM et Pesticides 16, Vigilance OG2M, CSFV 49, OGM: dangers, Vigilance OGM 33 og Fédération Nature et Progrès

Sagsøgt: Premier ministre og Ministre de l'agriculture, de l'agroalimentaire et de la forêt

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Udgør organismer fremstillet ved hjælp af mutagenese genetisk modificerede organismer som omhandlet i artikel 2 i direktiv [2001/18/EF] af 12. marts 2001 ⁽¹⁾, selv om de i henhold til artikel 3 i og bilag I B til direktivet er undtaget fra de forpligtelser, der er fastsat i relation til udsætning og markedsføring af genetisk modificerede organismer? Kan mutageneseteknikker, bl.a. de nye teknikker til målrettet mutagenese, som implementerer genteknologiske metoder, nærmere bestemt betragtes som en af de teknikker, der angives i bilag I A, hvortil direktivets artikel 2 henviser? Skal artikel 2 og 3 i samt bilag I A og I B til direktiv 2001/18 af 12. marts 2001 følgelig fortolkes således, at de undtager alle genetisk modificerede organismer og frø, som er fremstillet ved hjælp af mutagenese, fra foranstaltningerne vedrørende forsigtighed, vurdering af virkningerne og sporbarhed, eller kun organismer, som er fremstillet ved hjælp af de konventionelle metoder til tilfældig mutagenese ved hjælp af ioniserende strålinger eller udsættelse for kemiske mutagene agenser, som fandtes før vedtagelsen af de nævnte bestemmelser?
- 2) Udgør sorter fremstillet ved hjælp af mutagenese genetisk modificerede sorter som omhandlet i artikel 4 i direktiv 2002/53/EF af 13. juni 2002 om den fælles sortsliste over landbrugsplantearter ⁽²⁾, som ikke er undtaget fra de forpligtelser, der fastsættes i dette direktiv? Eller er direktivets anvendelsesområde derimod identisk med det, der fremgår af artikel 2 og 3 i samt bilag I B til direktivet af 12. marts 2001, og undtager det ligeledes sorter fremstillet ved hjælp af mutagenese fra de i direktivet af 13. juni 2002 fastsatte forpligtelser med hensyn til opførelse af genetisk modificerede sorter i den fælles sortsliste over landbrugsplantearter?
- 3) Udgør artikel 2 og 3 i samt bilag I B til direktiv 2001/18/EF af 12. marts 2001 om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer, da de undtager mutagenese fra anvendelsesområdet for de forpligtelser, der er fastsat i direktivet, en foranstaltning til en fuld harmonisering, som er til hinder for, at medlemsstaterne lader organismer fremstillet ved hjælp af mutagenese være omfattet af alle eller en del af de i direktivet fastsatte forpligtelser eller enhver anden forpligtelse, eller rådede medlemsstaterne over et skøn ved fastlæggelsen af de regler, der skulle gælde for organismer fremstillet ved hjælp af mutagenese, da artiklerne skulle gennemføres?
- 4) Kan der på baggrund af det forsigtighedsprincip, der sikres ved artikel 191, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, rejses tvivl om gyldigheden af artikel 2 og 3 i samt bilag I A og I B til direktiv 2001/18/EF af 12. marts 2001, for så vidt som genetisk modificerede organismer fremstillet ved hjælp af mutagenese ifølge disse bestemmelser ikke er omfattet af foranstaltninger vedrørende forsigtighed, vurdering af virkningerne og sporbarhed, når henses til udviklingen inden for genteknologiske metoder, fremkomsten af nye plantesorter, der er fremstillet ved hjælp af sådanne teknikker, den nuværende videnskabelige usikkerhed om deres virkninger og de deraf følgende potentielle risici for miljøet og for menneskers og dyrs sundhed?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/18/EF af 12.3.2001 om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer og om ophævelse af Rådets direktiv 90/220/EØF — Erklæring fra Kommissionen (EFT L 106, s. 1).

⁽²⁾ Rådets direktiv 2002/53/EF af 13.6.2002 om den fælles sortsliste over landbrugsplantearter (EFT L 193, s. 1).

Sag anlagt den 18. oktober 2016 — Europa-Kommissionen mod Republikken Polen

(Sag C-530/16)

(2017/C 014/30)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved W. Mölls og J. Hottiaux)

Sagsøgt: Republikken Polen

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 16, stk. 1, og artikel 21, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/49/EF af 29. april 2004 om jernbanesikkerhed i EU og om ændring af Rådets direktiv 95/18/EF om udstedelse af licenser til jernbanevirksomheder og direktiv 2001/14/EF om tildeling af jernbaneinfrastrukturkapacitet og opkrævning af afgifter for brug af jernbaneinfrastruktur samt sikkerhedscertificering ⁽¹⁾, idet
- den ikke har truffet de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at sikkerhedsmyndigheden er uafhængig af alle jernbanevirksomheder, infrastrukturforvaltere, ansøgere om sikkerhedscertifikater og ordregivere, og
- den ikke har truffet de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at undersøgelsesorganet er uafhængigt af jernbanevirksomheder og infrastrukturforvaltere
- Republikken Polen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen gør gældende, at Republikken Polen ikke på behørig måde har gennemført princippet om, at undersøgelsesorganet (nemlig Państwowa Komisja Badania Wypadków Kolejowych [den nationale kommission til undersøgelse af jernbaneulykker] [PKBWK]) med hensyn til organisation, retlig struktur og beslutningstagning skal være uafhængigt, således som det kræves i artikel 21, stk. 1, i direktiv 2004/49/EF, i den polske retsorden. Den vedtægt, som PKBWK har fået, sikrer ikke denne kommissions uafhængighed. PKBWK er en integreret bestanddel af det ministerium, der har kompetence på området for transportspørgsmål, og kommissionens uafhængighed af ministeriet og af infrastrukturforvalterne er på ingen måde sikret. Derudover handler PKBWK ikke i eget navn; den minister, der har kompetence på området for transportspørgsmål, udnævner og afskediger både PKBWK's formand, dennes stedfortræder og sekretær samt PKBWK's faste medlemmer og *ad hoc*-medlemmer. I øvrigt har den minister, der har kompetence på området for transportspørgsmål, ikke ved passende bestemmelser stillet de nødvendige midler til rådighed for PKBWK, for at gøre det muligt for denne kommission at udføre sine opgaver.

Kommissionen gør derudover gældende, at Republikken Polen ikke har gennemført artikel 16, stk. 1, i direktiv 2004/29/EF behørigt, fordi sikkerhedsmyndigheden (nemlig Prezes Urzędu Transportu Kolejowego [bestyrelsen for jernbane-myndigheden]) med hensyn til organisation, retlig struktur og beslutningstagning ikke er uafhængig af alle jernbanevirksomheder, infrastrukturforvaltere, ansøgere om sikkerhedscertifikater og ordregivere.

⁽¹⁾ EUT L 164, s. 44.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Högsta domstolen (Sverige) den 26. oktober 2016 — Länsförsäkringar Sak Försäkringsaktiebolag m.fl.mod Dödsboet efter Ingvar Mattsson

(Sag C-542/16)

(2017/C 014/31)

Processprog: svensk

Den forelæggende ret

Högsta domstolen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Länsförsäkringar Sak Försäkringsaktiebolag, Jan-Herik Strobel, Mona Strobel, Margareta Nilsson, Per Nilsson, Kent Danås, Dödsboet efter Tommy Jönsson, Stefan Pramryd, Stefan Ingemansson, Lars Persson, Magnus Persson, Anne-Charlotte Wickström, Peter Nilsson, Ingela Landau, Thomas Landau, Britt-Inger Ruth Romare, Gertrud Andersson, Eva Andersson, Rolf Andersson, Lisa Bergström, Bo Sörensson, Christina Sörensson, Kaj Wirenkook, Lena Bergquist Johansson, Agneta Danås, Hans Eriksson, Christina Forsberg, Christina Danielsson, Per-Olof Danielsson, Ann-Christin Jönsson, Åke Jönsson, Stefan Lindgren, Daniel Röme, Ulla Nilsson og Dödsboet efter Leif Göran Erik Nilsson

Sagsøgt: Dødsboet efter Ingvar Mattsson

Præjudicielle spørgsmål

- 1) a) Omfatter direktiv 2002/92 ⁽¹⁾ virksomhed, hvor forsikringsformidleren ikke har haft til hensigt at indgå en reel forsikringsaftale? Har det nogen betydning om fraværet af en sådan hensigt allerede forelå før eller først efter, at virksomheden blev indledt?
- b) Har det — i den i spørgsmål 1 a) anførte situation — nogen betydning om formidleren ud over den fiktive virksomhed også har drevet en reel forsikringsformidlingsvirksomhed?
- c) Har det — stadig i den i spørgsmål 1 a) anførte situation — nogen betydning, at virksomheden udadtil fremstår for kunden som indledende arbejde i forbindelse med indgåelse af forsikringsaftaler? Har kundens, velbegrundede eller ugrundede, opfattelse af, hvorvidt der er tale om forsikringsformidling, nogen betydning?
- 2) a) Regulerer direktiv 2002/92 en sådan, økonomisk eller anden, rådgivning, som gives i forbindelse med formidlingen af en forsikring, men som ikke i sig selv tager sigte på tegning eller opretholdelse af en forsikringsaftale? Hvad gælder i denne henseende særligt angående rådgivning vedrørende placering af kapital inden for rammerne af en kapitalforsikring?
- b) Er en sådan rådgivning som anført i 2 a), når den definitions-mæssigt udgør investeringsrådgivning i henhold til direktiv 2004/39 ⁽²⁾, også eller i stedet for omfattet af bestemmelserne i dette direktiv? Hvis en sådan rådgivning også er omfattet af direktiv 2004/39, skal det ene regelsæt da anvendes fremfor det andet?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2002/92/EF af 9.12.2002 om forsikringsformidling (EFT L 9, s. 3).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21.4.2004 om markeder for finansielle instrumenter, om ændring af Rådets direktiv 85/611/EØF, og 93/6/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 93/22/EØF (EUT L 145, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Det Forenede Kongerige) den 28. oktober 2016 — Marcandi Limited, der handler under navnet »Madbid« mod Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Sag C-544/16)

(2017/C 014/32)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Marcandi Limited, der handler under navnet »Madbid«

Sagsøgt: Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Præjudicielle spørgsmål

- 1) I henhold til den korrekte fortolkning af artikel 2, stk. 1, artikel 24, 62, 63, 65 og 73 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem og under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede:
 - a) er Madbids udstedelse af kreditter til brugerne mod betaling af penge da:
 - i) »forudgående transaktioner«, der ikke er omfattet af anvendelsesområdet for artikel 2, stk. 1, af den art, som Domstolen identificerede i [dom af 16.12.2010, MacDonald Resorts Ltd mod Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs, C-270/09, EU:C:2010:780], præmis 23-42, eller

- ii) en levering af ydelser af Madbid som omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra c), nemlig ydelse af retten til at deltage i online-auktioner
- b) Hvis tildeling af retten til at deltage i online-auktioner udgør en levering af ydelser af Madbid, er det da en levering foretaget »mod vederlag« som omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra c), nemlig betalingen herfor (dvs. de penge, som Madbid har modtaget fra en bruger som modydelse for kreditter)
- c) er svaret på litra b) et andet, hvis betalingen for kreditterne også tjener som en ret for brugeren til at erhverve varer til den samme værdi, hvis brugeren ikke vinder auktionen
- (d) hvis Madbid ikke leverer ydelser mod vederlag, når selskabet udsteder kreditter til brugerne mod betaling af penge, foretager selskabet da en levering på et andet tidspunkt

og hvilke principper bør anvendes ved fastlæggelsen af svaret på disse spørgsmål?

- 2) I henhold til den korrekte fortolkning af artikel 2, stk. 1, artikel 14, artikel 62, artikel 63, artikel 65, artikel 73 og artikel 79, litra b), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem hvilket vederlag modtager Madbid i henhold til artikel 2, stk. 1, litra a), og artikel 73 da som modydelse for de leveringer af varer, som selskabet foretager til brugerne under de i hovedsagen omhandlede omstændigheder?

Navnlig og under hensyn til svaret på spørgsmål 1:

- a) er de penge, som en bruger betaler Madbid for kreditter et »afdrag« for levering af varer i artikel 65's forstand, således at momsen »forfalder« ved betalingens modtagelse, og således at den betaling, som Madbid modtager fra brugeren er vederlag for en levering af varer
- b) hvis en bruger køber varer gennem funktionerne Buy Now eller Earned Discount, er værdien af kreditter, der anvendes til at afgive bud i auktioner, eller når buddet ikke vinder, [hvilket] medfører, at der opnås Earned Discount eller Buy Now-prisen nedsættes, da:
 - i) »rabatter« som omhandlet i artikel 79, litra b), således at vederlaget for Madbids levering af varer er de penge, som brugeren faktisk betaler Madbid på tidspunktet for køb af varer og ikke andet, eller
 - ii) del af vederlaget for leveringen af varer, således at vederlaget for Madbids levering af varer omfatter både de penge, som brugeren betaler Madbid på tidspunktet for køb af varer, og de penge, som brugeren betaler for kreditter, der blev anvendt til at afgive bud i auktioner, som brugeren ikke vinder
- c) hvis en bruger udøver retten til at købe varer efter at have vundet en online-auktion, er vederlaget for leveringen af disse varer da den angivne pris, der vandt auktionen (plus udgifter til forsendelse og ekspedition) og ikke andet, eller udgør værdien af de kreditter, som vinderen anvendte til at byde i auktionen, også del af vederlaget for Madbids levering af disse varer til brugeren

eller hvilke principper bør anvendes ved fastlæggelsen af svaret på disse spørgsmål?

- 3) Når to medlemsstater behandler en transaktion forskelligt hvad angår moms, i hvilket omfang bør retterne i en af disse medlemsstater da, når de fortolker de relevante bestemmelser i EU-retten og national ret, tage hensyn til ønsket om at undgå:
- a) dobbeltbeskatning af transaktioner og/eller

b) manglende beskatning af transaktionen

og hvilken indvirkning har princippet om afgiftsneutralitet på dette spørgsmål?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Det Forenede Kongerige) den 28. oktober 2016 — Kubota (UK) Limited og EP Barrus Limited mod Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Sag C-545/16)

(2017/C 014/33)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Kubota (UK) Limited og EP Barrus Limited

Sagsøgt: Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/221 ⁽¹⁾ om tarifiering af visse varer i den kombinerede nomenklatur ugyldig, for så vidt som den tariferer de køretøjer, der er specificeret i forordningen, under KN-kode 8704 21 91 og ikke under KN-kode 8704 10?
- 2) Er Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/221 om tarifiering af visse varer i den kombinerede nomenklatur nærmere bestemt ugyldig, for så vidt som den uretmæssigt begrænser underposition 8704 10, tager hensyn til ulovlige faktorer, er inkonsekvent, ikke tager passende hensyn til de forklarende bemærkninger, KN-positionerne og de almindelige bestemmelser og/eller ikke tager hensyn til de relevante krav, der er opstillet af Den Europæiske Unions Domstol med hensyn til KN-pos. 8704 10?

⁽¹⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/221 af 10.2.2015 om tarifiering af visse varer i den kombinerede nomenklatur (EUT L 37, s. 1).

Appel iværksat den 16. november 2016 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 15. september 2016 i sag T-386/14, Fih Holding og Fih Erhvervsbank mod Kommissionen

(Sag C-579/16 P)

(2017/C 014/34)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved L. Flynn, K. Blanck-Putz og A. Bouchagiar, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: FIH Holding A/S og FIH Erhvervsbank A/S

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dommen afsagt af Den Europæiske Unions Ret (Sjette Afdeling) af 15. september 2016, meddelt til Kommissionen den 16. september 2016, i sag T-386/14, Fih Holding og Fih Erhvervsbank mod Kommissionen, ophæves.
- Domstolen træffer selv afgørelse i første instans, og søgsmålet forkastes som retligt ugrundet, og
- Indstævnte og sagsøgere i første instans tilpligtes at betale omkostningerne.

Subsidiært nedlægges påstand om:

- Dommen afsagt af Den Europæiske Unions Ret (Sjette Afdeling) af 15. september 2016, meddelt til Kommissionen den 16. september 2016, i sag T-386/14, Fih Holding og Fih Erhvervsbank mod Kommissionen, ophæves, og
- Sagen hjemvises til Retten med henblik på behandling af det andet anbringende, der blev gjort gældende i første instans.
- Afgørelsen om sagens omkostninger i første instans og under appelsagen udsættes.

Anbringender og væsentligste argumenter

Retten har begået en retlig fejl, idet den fastslog, at Kommissionen for at påvise, at foranstaltningerne fra 2012 indeholdt statsstøtte, var forpligtet til at anvende kriteriet om den private kreditor i lyset af de omkostninger, der ville være opstået for Danmark, hvis denne medlemsstat ikke havde vedtaget disse foranstaltninger. Denne konklusion fra Rettens side er en retlig fejl, eftersom de omhandlede omkostninger er en direkte følge af Danmarks forudgående tildeling af statsstøtte til fordel for FIH, og det fremgår klart af Domstolens faste praksis, at Kommissionen ikke kan tage sådanne omkostninger i betragtning, når den undersøger, om en medlemsstat har handlet, som en privat aktør i en markedsøkonomi ville have gjort.

RET TEN

Rettens dom af 23. november 2016 — Ipatau mod Rådet

(Forenede sager T-694/13 og T-2/15) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Hviderusland — indefrysning af midler og økonomiske ressourcer — restriktioner af indrejse i og transit gennem Unionens område — opretholdelse af sagsøgerens navn på listen over berørte personer — ret til forsvar — begrundelsespligt — urigtigt skøn — proportionalitet)

(2017/C 014/35)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Vadzim Ipatau (Minsk, Hviderusland) (ved advokat M. Michalaukas)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved F. Naert og B. Driessen, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand på grundlag af artikel 263 TEUF om annullation af Rådets afgørelse 2013/534/FUSP af 29. oktober 2013 om ændring af afgørelse 2012/642/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Hviderusland (EUT 2013, L 288, s. 69), af Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1054/2013 af 29. oktober 2013 om gennemførelse af artikel 8a, stk. 1, i forordning (EF) nr. 765/2006 om restriktive foranstaltninger over for Hviderusland (EUT 2013, L 288, s. 1), af Rådets afgørelse 2014/750/FUSP af 30. oktober 2014 om ændring af afgørelse 2012/642/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Hviderusland (EUT 2014, L 311, s. 39), og af Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1159/2014 om gennemførelse af artikel 8a, stk. 1, i forordning (EF) nr. 765/2006 om restriktive foranstaltninger over for Hviderusland (EUT 2014, L 311, s. 2), for så vidt som disse retsakter vedrører sagsøgeren.

Konklusion

1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.

2) Vadzim Ipatau betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 93 af 29.3.2014.

Rettens dom af 23. november 2016 — FK (*) mod Kommissionen

(Sag T-328/15 P) ⁽¹⁾

(Appel — personalesag — midlertidigt ansatte — forlængelse af kontrakten — begrænsning af kontraktforlængelsens varighed — ret til forsvar)

(2017/C 014/36)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: FK (*) (ved advokaterne S. Orlandi og T. Martin)

Den anden part: Europa-Kommissionen (først ved J. Currall, G. Berscheid og T. Bohr, som befuldmægtigede, derefter ved G. Berscheid og T. Bohr, som befuldmægtigede)

(*) Information er fjernet eller erstattet inden for rammerne af beskyttelse af personoplysninger og/eller fortrolighed.

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten for EU-Personalesager (Første Afdeling) den 21. april 2015, FK (*) mod Kommissionen (F-87/12 RENV, EU:F:2015:31), med påstand om ophævelse af denne dom.

Konklusion

- 1) Dom afsagt af Retten for EU-Personalesager (Første Afdeling) den 21. april 2015, FK (*) mod Kommissionen (F-87/12 RENV, EU:F:2015:31) ophæves, for så vidt som Personaleretten forkastede det i første instans påberåbte første og tredje anbringende om annullation samt erstatningspåstanden.
- 2) Den afvisningspåstand, som Kommissionen påberåbte for Personaleretten, forkastes.
- 3) Europa-Kommissionens afgørelse af 18. november 2011 annulleres, for så vidt som den begrænser varigheden af forlængelsen af FK (*) kontrakt som midlertidigt ansat til den 31. marts 2012.
- 4) Sagen henvises til en anden af Rettens afdelinger end den, der har truffet afgørelse i nærværende appelsag, med henblik på, at denne træffer afgørelse vedrørende FK (*) erstatningspåstand.
- 5) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

(¹) EUT C 279 af 24.8.2015.

Rettens dom af 24. november 2016 — CG mod EUIPO — Perry Ellis International Group (P PRO PLAYER)

(Sag T-349/15) (¹)

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket P PRO PLAYER — de ældre EU- og nationale figurmærker P og P PROTECTIVE — relativ registreringshindring — ingen risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2017/C 014/37)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: CG Verwaltungsgesellschaft mbH (Gevelsberg, Tyskland) (ved advokat T. Körber)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved D. Stoyanova-Valchanova og M. Fischer, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Perry Ellis International Group Holdings Ltd (Nassau, Bahamas) (ved advokaterne O. Günzel og V. Ahmann)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 28. april 2015 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 2439/2014-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Perry Ellis International Group Holdings og CG Verwaltungsgesellschaft

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.

(*) Information er fjernet eller erstattet inden for rammerne af beskyttelse af personoplysninger og/eller fortrolighed.

- 2) CG Verwaltungsgesellschaft mbH bærer sine egne omkostninger og betaler de af EUIPO og Perry Ellis International Group Holdings Ltd afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 294 af 7.9.2015.

Rettens dom af 24. november 2016 — SeNaPro mod EUIPO — Paltentaler Splitt & Marmorwerke (Dolokorn)

(Sag T-769/15) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket Dolokorn — det ældre EU-ordmærke DOLOPUR — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2017/C 014/38)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: SeNaPro GmbH (Pommelsbrunn, Tyskland) (ved advokat A. Schröder)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved E. Strittmatter og A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Paltentaler Splitt & Marmorwerke GmbH (Rottenmann, Østrig) (ved advokat C. Ofner)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 23. oktober 2016 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 2643/2014-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Paltentaler Splitt & Marmorwerke og SeNaPro

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) SeNaPro GmbH betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 78 af 29.2.2016.

Rettens kendelse af 8. november 2016 — Apcoa Parking Holdings mod EUIPO (PARKWAY)

(Forenede sager T-268/15 og T-272/15) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ansøgning om registrering af EU-figurmærket og -ordmærket PARKWAY — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009 — søgsmål, der er åbenbart ugrundet)

(2017/C 014/39)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Apcoa Parking Holdings GmbH (Stuttgart, Tyskland) (ved advokat A. Lohmann)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved H. Kunz, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

To søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelser truffet den 25. marts 2015 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 2063/2014-4 og R 2062/2014-4) vedrørende ansøgninger om registrering af figur- og ordtegnene PARKWAY som EU-varemærker

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Apcoa Parking Holdings GmbH betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 245 af 27.7.2015.

Rettens kendelse af 26. oktober 2016 — Vitra Collections mod EUIPO — Consorzio Origini (formen på en stol)

(Sag T-455/15) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ugyldighedssag — tilbagetagelse af ugyldighedsbegæringen — uforment at træffe afgørelse)

(2017/C 014/40)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Vitra Collections AG (Muttentz, Schweiz) (ved advokaterne V. von Bomhard og J. Fuhrmann)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (først ved P. Bullock, derefter ved D. Hanf, og endelig ved D. Hanf og S. Bonne, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appellkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Consorzio Origini per l'Internazionalizzazione (Firenze, Italien) (ved advokat S. Rizzo)

Sagens genstand

Påstand om annulation af afgørelse truffet den 18. marts 2015 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 664/2011-5) vedrørende en indsigelsessag mellem Consorzio Origini og Vitra Collections AG.

Konklusion

- 1) Det er uforment at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Vitra Collections AG og Consorzio Origini per l'Internazionalizzazione bærer hver deres egne omkostninger og betaler hver halvdelen af de af Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 320 af 28.9.2015.

Rettens kendelse af 9. november 2016 — Jenkinson mod Rådet m.fl.(Sag T-602/15) ⁽¹⁾

(Voldgiftsbestemmelse — ansatte ved EU's internationale missioner — flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelseskontrakter — påstand om erstatning — åbenbart inkompetent — åbenbart afvisningsgrundlag)

(2017/C 014/41)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Liam Jenkinson (Killarney, Irland) (ved avocats N. de Montigny og J.-N. Louis)

Sagsøgte: Rådet for Den Europæiske Union (ved A. Vitro og M. Bishop, som befuldmægtigede), Europa-Kommissionen (ved G. Gattinara og S. Bartelt, som befuldmægtigede), Tjenesten for EU's optræden udadtil (EU-Udenrigstjenesten) (ved S. Marquardt, É. Chaboureaud og G. Pasqualetti, som befuldmægtigede) og Eulex Kosovo, Pristina (Kosovo) (ved avocats D. Fouquet og E. Raoult)

Sagens genstand

Principalt en påstand i henhold til artikel 272 TEUF om dels at omkvalificere sagsøgerens kontraktforhold til en ubegrænset ansættelsesaftale og om erstatning for den skade, som sagsøgeren har lidt som følge af misbrugen af flere på hinanden følgende tidsbegrænsede kontrakter og uberettiget afskedigelse, dels om, at det fastslås, at Rådet, Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten har udsat sagsøgeren for forskelsbehandling, og at disse derfor dømmes til at betale erstatning, og en subsidær påstand på grundlag af EU-institutionernes ansvar uden for kontraktforhold

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union, Europa-Kommissionen, Tjenesten for EU's optræden udadtil og Eulex Kosovo frifindes.
- 2) Liam Jenkinson betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 90 af 7.3.2016.

Rettens kendelse af 12. oktober 2016 — Cyprus Turkish Chamber of Industry m.fl. mod Kommissionen(Sag T-41/16) ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmål — ansøgning om registrering af en oprindelsesbetegnelse »Halloumi« eller »Hellim« — Kommissionens skrivelser vedrørende sagsøgernes deltagelse i en indsigelsesprocedure i forbindelse med registreringsproceduren — retsakt, der ikke kan gøres til genstand for et søgsmål — afvisning)

(2017/C 014/42)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Cyprus Turkish Chamber of Industry (Nicosia, Cypern), Animal Breeders and Producers Association (Nicosia), Milk and Oil Products Production and Marketing Cooperative Ltd (Nicosia), Süt Ürünleri İmalatçuları Birliği Milk Processors Association (Nicosia) og Fatma Garanti (Güzelyurt) (ved solicitor B. O'Connor og advokaterne S. Gubel og E. Bertolotto)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved A. Lewis, P. Aalto og J. Guillem Carrau, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand støttet på artikel 263 TEUF om annullation af to skrivelser fra Europa-Kommissionen af 18. november 2015 (Ref. Ares (2015) 5171539) og 15. januar 2016 (Ref. Ares (2016) 220922) vedrørende sagsøgernes deltagelse i indsigelsesproceduren i forbindelse med proceduren til registrering af osten »halloumi/hellim« som beskyttet oprindelsesbetegnelse

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Det er uforholdent at træffe afgørelse vedrørende interventionsbegæringerne fra Rådet for Den Europæiske Union, Europa-Parlamentet og Republikken Cypren.
- 3) Cyprus Turkish Chamber of Industry, Animal Breeders and Producers Association, Milk and Oil Products Production and Marketing Cooperative Ltd, Süt Ürünleri İmalatçuları Birliği Milk Processors Association og Fatma Garanti bærer deres egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger, herunder de omkostninger, der er forbundet med sagen om foreløbige forholdsregler.
- 4) Cyprus Turkish Chamber of Industry, Animal Breeders and Producers Association, Milk and Oil Products Production and Marketing Cooperative, Süt Ürünleri İmalatçuları Birliği Milk Processors Association, Fatma Garanti, Kommissionen, Rådet, Parlamentet og Republikken Cypren bærer deres egne omkostninger i forbindelse med interventionsbegæringerne.

⁽¹⁾ EUT C 118 af 4.4.2016.

Rettens kendelse af 27. oktober 2016 — Port autonome du Centre et de l'Ouest m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-116/16) ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmål — statsstøtte — selskabsskat — støtte til belgiske havne ydet af Belgien — skrivelse fra Kommissionen, hvori den foreslår passende foranstaltninger — retsakt, der ikke kan gøres til genstand for et søgsmål — afvisning)

(2017/C 014/43)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Port autonome du Centre et de l'Ouest SCRL (La Louvière, Belgien), Port autonome de Namur (Namur, Belgien), Port autonome de Charleroi (Charleroi, Belgien), Port autonome de Liège (Liège, Belgien) og Région wallonne (Belgien) (ved advokat J. Vanden Eynde)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved S. Noë og B. Stromsky, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand i henhold til artikel 263 TEUF om annullation af den angivelige afgørelse vedrørende statsstøtte SA.38393 (2015/E) — beskatning af havne i Belgien, som var vedlagt Kommissionens skrivelse af 22. januar 2016 med henblik på at foreslå Kongeriget Belgien passende foranstaltninger.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.

- 2) *Port autonome du Centre et de l'Ouest SCRL, Port autonome de Namur, Port autonome de Charleroi, Port autonome de Liège og Région wallonne* bærer deres egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 175 af 17.5.2016.

Sag anlagt den 29. juli 2016 — The Regents of the University of California mod CPVO — Nador Cott Protection og CVVP (Tang Gold)

(Sag T-405/16)

(2017/C 014/44)

Stævningen affattet på spansk

Parter

Sagsøger: The Regents of the University of California (Riverside, Californien, Amerikas Forenede Stater) (ved advokaterne J. Muñoz-Delgado Mérida, S. Poza Martínez, M. Esteve Sanz og J. Lissen Arbeloa)

Sagsøgt: EF-Sortsmyndigheden (CPVO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Nador Cott Protection SARL (Saint-Raphaël, Frankrig) og Club de Variedades Vegetales Protegidas (Valencia, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for EF-Sortsmyndigheden

Indehaver af den omtvistede EF-Sortsbeskyttelse: The Regents of the University of California

Den omtvistede EF-Sortsbeskyttelse: EF-Sortsbeskyttelse nr. EU 38924, sortsbetegnelse: Tang Gold, art: Citrus reticulata Bianco

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 29. april 2016 af appelkammeret ved EF-Sortsmyndigheden (sag A006/2014)

Påstande

- For sorten Nadorcott fastsættes for så vidt angår kendetegn nr. 68 i protokol CPVO-TP 201/2 et forekomstniveau svarende til »meget højt« med note 9, eller subsidiært, et forekomstniveau svarende til »højt« med note 7, hvorefter det anføres på denne måde i rapporten om forskelle i forhold til lignende sorter, som indgår i den officielle beskrivelse af sorten Tang Gold.
- Det anerkendes og fastslås, at der er væsentlige forskelle mellem sorterne Tang Gold og Nadorcott, hvad angår kendetegn nr. 5, 6, 14-16, 37, 50, 60 og 65 i protokol CPVO-TP 201/2, idet rapporten om forskelle i forhold til lignende sorter, som indgår i den officielle beskrivelse af sorten Tang Gold, tilpasses med henblik på, at lade disse forskelle fremgå.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 57, 62, 67, 75 og 81 i forordning nr. 2100/94
- Tilsidesættelse af artikel 49 i forordning nr. 874/09
- Ukorrekt fortolkning af rapporten fra Instituto Valenciano de Investigaciones Agrarias (IVIA) benævnt »Importancia de la reducción del contenido de semillas mediante mutagénesis inducida«

- Kendetegn nr. 68's beror ikke på miljømæssige forhold
- De oplysninger, som er fremlagt af UCR med hensyn til, hvor stort et antal frø Nadorcott indeholder, kan sammenlignes.

Appel iværksat den 30. september 2016 af Europa-Kommissionen til prøvelse af Personalerettens dom af 21. juli 2016 i sag F-91/15, AV mod Kommissionen

(Sag T-701/16 P)

(2017/C 014/45)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved C. Berardis-Kayser, T. S. Bohr og C. Ehrbar, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: AV (Cadrezzate, Italien)

Appellantens påstande

- Den appellerede dom ophæves.
- Sagen hjemvises til Personaleretten.
- Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellantens fremsat følgende anbringender.

1. Første anbringende er, at Personaleretten begik to retlige fejl. For det første annullerede Personaleretten den anfægtede afgørelse, dvs. Kommissionens afgørelse af 16. september 2014 om på sagsøgte at anvende det lægelige forbehold, der er fastsat i artikel 32 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Den Europæiske Union og om afslag på at tildele den pågældende invaliditetsydelse, selv om annullation af en afgørelse for tilsidesættelse af princippet om en rimelig frist kun er en undtagelse. For det andet fastslog Personaleretten fejlagtigt, at den unødige forsinkelse i forbindelse med beslutningstagningen kunne påvirke selve indholdet af afgørelsen. Appellanten konstaterer i øvrigt, at begrundelsespligten er tilsidesat hvad angår dette andet aspekt.
2. Andet anbringende vedrører en retlig fejl som følge af, at den appellerede dom tilsidesætter princippet om retskraft, eftersom Personaleretten annullerede den anfægtede afgørelse ved at fastslå, at den alt for lange frist for gennemførelsen af de administrative procedurer havde indvirkning på selve indholdet af afgørelsen.

Sag anlagt den 25. oktober 2016 — Vincenti mod EUIPO

(Sag T-747/16)

(2017/C 014/46)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Guillaume Vincenti (Alicante, Spanien) (ved advokat H. Tettenborn)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Sagsøgerens påstande

- EUIPO's afgørelse om ikke at anerkende, at sagsøgeren er vedvarende totalt uarbejdsdygtig og ikke kan udøve sit hverv, og kontorets nægtelse af at fastslå, at han skal pensioneres, annulleres.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

1. Første anbringende om at EUIPO har tilsidesat de relevante bestemmelser i tjenstemandsvedtægten, nemlig artikel 7-9, 13, 33 og 78 heri, samt artikel 13-16 i bilag VIII til vedtægten og navnlig vedtægtens artikel 53.
2. Andet anbringende om at EUIPO har tilsidesat sin tillidsforpligtelse og princippet om god forvaltningsskik (artikel 41, stk. 1, og artikel 41, stk. 2, litra a), b), og c), i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder) såvel som sagsøgerens processuelle rettigheder, også ved at støtte den anfægtede afgørelse på fordrejede omstændigheder.
3. Tredje anbringende om at EUIPO har tilsidesat artikel 3, stk. 1 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

Til støtte for de ovennævnte anbringender har sagsøgeren navnlig gjort gældende, at ansættelsesmyndigheden ikke har noget skøn under invaliditetsproceduren i henhold til de relevante bestemmelser i tjenstemandsvedtægten med hensyn til at anerkende eller ikke anerkende, at en tjenstemand er vedvarende uarbejdsdygtig og ikke kan udøve sit hverv, eftersom invaliditetsudvalgets afgørelse er bindende, og at der, selv hvis det blev antaget, at ansættelsesmyndigheden har en skønsmæssig beføjelse under denne procedure, i sagsøgerens tilfælde ikke var nogen begrundet årsag til ikke at anerkende, at han er vedvarende uarbejdsdygtig.

Sag anlagt den 28. oktober 2016 — Novolipetsk Steel mod Kommissionen

(Sag T-752/16)

(2017/C 014/47)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: PAO Novolipetsk Steel (Lipetsk, Rusland) (ved advokat B. Evtimov og solicitor D. O'Keeffe)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/1328 af 29. juli 2016 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse koldvalsede flade produkter af stål med oprindelse i bl.a. Den Russiske Føderation, offentliggjort i EUT L 210 af 4. august 2016, annulleres i sin helhed, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender.

1. Med det første anbringende gøres det gældende, at der er sket en tilsidesættelse af retten til at blive hørt, herunder retten til forsvar, princippet om processuel ligestilling og princippet om god forvaltningsskik.

2. Med det andet anbringende gøres det gældende, at Kommissionen har tilsidesat grundforordningens ⁽¹⁾ artikel 18, antidumpingaftalens ⁽²⁾ artikel 6.8 og bilag II til denne og proportionsprincippet, samt at den har begået en retlig fejl og foretaget et åbenbart urigtigt skøn ved at anse sagsøgeren for en ikke-samarbejdsvillig producent og ved at anvende faktiske oplysninger, som denne institution rådede over.
3. Med det tredje anbringende gøres det gældende, at Kommissionen har tilsidesat grundforordningens artikel 3, stk. 2 og 5, og antidumpingaftalens artikel 3.1, samt at den har gengivet de beviser, den har fået forelagt, forkert og foretaget åbenbart urigtige skøn ved at foretage en urigtig bedømmelse af skadesindikatorerne og ved ikke at gennemføre en objektiv undersøgelse af EU-erhvervsgrenens situation.
 - Sagsøgeren har anført, at Kommissionen alene har støttet sig på udvalgte økonomiske indikatorer for EU-erhvervsgrenens situation, og at den har set bort fra nøgleindikatorer, der ville have vist en anderledes og mere positiv situation for EU-erhvervsgrenen.
 - Sagsøgeren har yderligere anført, at Kommissionen har valgt en partisk fremgangsmåde, der har støttet dens konklusioner vedrørende skaden, og at den har gengivet de beviser, den har fået forelagt, forkert, ved — i strid med sin forpligtelse til at foretage en objektiv vurdering i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 2 — at undlade at undersøge de »frie« og »bundne« markeder for det pågældende produkt som helhed.
4. Med det fjerde anbringende gøres det gældende, at Kommissionen har tilsidesat grundforordningens artikel 3, stk. 7, idet den har foretaget en fejlvurdering af årsagsforbindelsen mellem angivelig dumpingimport og EU-erhvervsgrenens situation. Sagsøgeren har yderligere anført, at Kommissionen har tilsidesat sin forpligtelse til ikke at henføre andre skadevoldende faktorer til den angivelige dumpingimport, og at den har overset andre faktorer, som tilsammen og hver for sig var i stand til at bryde årsagsforbindelsen.
5. Med det femte anbringende gøres det gældende, at Kommissionen har fastsat skadestærsklen fejlagtigt og derved tilsidesat grundforordningens artikel 2, stk. 9, og artikel 9, stk. 4, og foretaget et åbenbart urigtigt skøn. Navnlig har Kommissionen ifølge sagsøgeren fastsat en urimelig og overdreven fortjenstmargen for EU-erhvervsgrenen og foretaget et åbenbart urigtigt skøn ved — i skadesmargenøjemed og ved analogi — at anvende justeringen for rimelige salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger og en fortjeneste for en ikke-forretningsmæssigt forbundet importør som fastsat i grundforordningens artikel 2, stk. 9.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30.11.2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EUT L 343, s. 51).

⁽²⁾ WTO's antidumpingaftale.

Sag anlagt den 28. oktober 2016 — Severstal mod Kommissionen

(Sag T-753/16)

(2017/C 014/48)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: PAO Severstal (Cherepovets, Rusland) (ved advokat B. Evtimov og solicitor D. O'Keeffe)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/1328 af 29. juli 2016 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse koldvalsedede flade produkter af stål med oprindelse i bl.a. Den Russiske Føderation, offentliggjort i EUT L 210 af 4. august 2016, annulleres i sin helhed, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat seks anbringender.

1. Med det første anbringende gøres det gældende, at Kommissionen tilsidesatte grundforordningens ⁽¹⁾ artikel 18, antidumpingaftalens ⁽²⁾ artikel 6.8 og bilag II til denne, da den anså sagsøgeren for en delvist ikke-samarbejdsvillig producent og anvendte faktiske oplysninger, som denne institution rådede over, samt at den foretog et åbenbart urigtigt skøn. Ydermere var konsekvenserne af delvist manglende samarbejdsvillighed ifølge sagsøgeren åbenbart upassende i lyset af de begrænsede konstaterede mangler.
2. Med det andet anbringende gøres det gældende, at Kommissionen tilsidesatte sagsøgerens ret til at blive hørt og ret til forsvar ved at begrænse sagsøgerens muligheder for at forsvare sig imod Kommissionens ugunstige afgørelse. Ifølge sagsøgeren forkastede/overså Kommissionen reelt enhver yderligere oplysning eller ethvert yderligere argument fra sagsøgeren vedrørende dennes status som delvist ikke-samarbejdsvillig.
3. Med det tredje anbringende gøres det gældende, at Kommissionen ikke fastsatte en korrekt dumpingmargen i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 12, efter den havde tilsidesat artikel 2, stk. 3 og 4, fejlfortolket artikel 2, stk. 9, og foretaget åbenbart urigtige skøn, samt at Kommissionen undlod at foretage en rimelig sammenligning i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10.
4. Med det fjerde anbringende gøres det gældende, at Kommissionen tilsidesatte grundforordningens artikel 3, stk. 2 og 5, og antidumpingaftalens artikel 3.1, samt at den gengav de beviser, den havde fået forelagt, forkert og foretog åbenbart urigtige skøn ved at foretage en urigtig bedømmelse af skadesindikatorerne og ved ikke at gennemføre en objektiv undersøgelse af EU-erhvervsgrenens situation. Kommissionen støttede sig ifølge sagsøgeren alene på udvalgte økonomiske indikatorer for EU-erhvervsgrenens situation og så bort fra nøgleindikatorer, der ville have vist en anderledes og mere positiv situation for EU-erhvervsgrenen. Sagsøgeren har yderligere anført, at Kommissionen valgte en partisk fremgangsmåde, der støttede dens konklusioner vedrørende skaden, og at den gengav de beviser, den havde fået forelagt, forkert ved at undlade at undersøge de »frie« og »bundne« markeder for det pågældende produkt som helhed og samlet for alle indikatorer, og ved at vælge at foretage en separat »vurdering af tre områder«, hvilket fordrejede den samlede vurdering.
5. Med det femte anbringende gøres det gældende, at Kommissionen tilsidesatte grundforordningens artikel 3, stk. 7, idet den foretog en fejlvurdering af årsagsforbindelsen mellem angivelig dumpingimport og EU-erhvervsgrenens situation. Sagsøgeren har yderligere anført, at Kommissionen tilsidesatte sin forpligtelse til ikke at henføre andre skadevoldende faktorer til den angivelige dumpingimport, og at den overså andre faktorer, som tilsammen og hver for sig var i stand til at bryde årsagsforbindelsen.
6. Med det sjette anbringende gøres det gældende, at Kommissionen fastsatte skadestærsklen fejlagtigt og derved tilsidesatte grundforordningens artikel 2, stk. 9, og artikel 9, stk. 4, og foretog et åbenbart urigtigt skøn. Navnlig fastsatte Kommissionen ifølge sagsøgeren en urimelig og overdreven fortjenstmargen for EU-erhvervsgrenen og foretog et åbenbart urigtigt skøn ved — i skadesmargenøjemed og ved analogi — at anvende justeringen for rimelige salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger og en fortjeneste for en ikke forretningsmæssigt forbundet importør som fastsat i grundforordningens artikel 2, stk. 9.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30.11.2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EUT L 343, s. 51).

⁽²⁾ WTO's antidumpingaftale.

Sag anlagt den 2. november 2016 — Oakley mod EUIPO — Xuebo Ye (gengivelse af en elipseformet silhuet)

(Sag T-754/16)

(2017/C 014/49)

Stævningen er affattet på spansk

Parter

Sagsøger: Oakley, Inc. (Foothill Ranch, Californien, De Forenede Stater) (ved advokaterne E. Ochoa Santamaría og V. Rodríguez Pombo)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Xuebo Ye (Wenzhou, Kina)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Xuebo Ye

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærket (gengivelse af en elipseformet silhuet) — registreringsansøgning nr. 13 088 191

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 31. august 2016 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 2608/2015-4)

Påstande

- Stævningen med alle dens dokumenter og tilhørende kopier antages til realitetsbehandling.
- Den foreslåede bevisførelse tillades.
- Der gives medhold i de nedlagte påstande, idet den anfægtede afgørelse annulleres og erklæres uden retsvirkning og EU-varemærkeansøgning nr. 13 088 191 afslås i henhold til artikel 8, stk. 1, litra b) og stk. 5.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), og stk. 5, i forordning nr. 207/2009

Sag anlagt den 31. oktober 2016 — ArcelorMittal Belval & Differdange og ThyssenKrupp Steel Europe mod ECHA

(Sag T-762/16)

(2017/C 014/50)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: ArcelorMittal Belval & Differdange SA (Esch-sur-Alzette, Luxembourg) og ThyssenKrupp Steel Europe AG (Duisburg, Tyskland) (ved advokaterne H. Scheidmann og M. Kottmann)

Sagsøgt: Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA)

Sagsøgernes påstande

- Annulation af ECHA's afgørelse af 26. september 2016 (ref. ATD/52/2016).
- Subsidiært annulation af ECHA's afgørelse af 19. august 2016 (ref. ATD/52/2016), for så vidt som sagsøgernes ansøgning om aktindsigt i deres akter heri afslås.
- ECHA tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne anført to anbringender.

1. Første anbringende vedrører tilsidesættelse af artikel 4, stk. 2, første led, i forordning (EF) nr. 1049/2001.

— Sagsøgerne har gjort gældende, at den anfægtede afgørelse anvender den førnævnte bestemmelse forkert ved at fastslå, at forretningsmæssige interesser vil blive skadet ved udbredelsen, og har endvidere anført, at afgørelsen bortser fra en mere tungtvejende offentlig interesse.

2. Andet anbringende vedrører en påstået tilsidesættelse af artikel 41, stk. 2, andet led, i Den europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

— Sagsøgerne har gjort gældende, at den anfægtede afgørelse tilsidesætter den førnævnte bestemmelse og at de dokumenter, der ansøges om aktindsigt i, i modsætning til det i den nævnte afgørelse anførte vedrører sagsøgernes akter og derfor ikke er udelukket fra denne bestemmelses anvendelsesområde.

Sag anlagt den 3. november 2016 — Paulini mod ECB

(Sag T-764/16)

(2017/C 014/51)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Jörn Paulini (Frankfurt am Main, Tyskland) (ved advokaterne L. Levi og M. Vandenbussche)

Sagsøgt: Den Europæiske Centralbank (ECB)

Sagsøgerens påstande

— Annullation af afgørelsen af 15. december 2015, som ændret den 10. februar 2016, hvori sagsøgeren orienteres om hans Annual Salary and Bonus Review (ASBR) belønning for 2015.

— Sagsøgeren tilkendes erstatning for det økonomiske tab, som beskrevet i stævningens punkt 99-103.

— Sagsøgeren tilkendes erstatning for det af ham lidte ikke-økonomiske tab, som anslås til 10 000 EUR.

— Den Europæiske Centralbank tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

1. Første anbringende er, at ASBR retningslinjerne for 2015 er ulovlige, for så vidt som de tilsidesætter princippet om forbud mod forskelsbehandling, artikel 51 i ansættelsesvilkårene og artikel 12 og 21 i EU's charter. Subsidiært har sagsøgeren gjort gældende, at den anfægtede afgørelse er ulovlig, for så vidt som den tilsidesætter ASBR retningslinjerne for 2015 og er behæftet med et åbenbart urigtigt skøn.

Sagsøgeren er af den opfattelse, at ASBR retningslinjerne for 2015 er ulovlige, for så vidt som de er ufordelagtige for ansatte, som i begrænset omfang står til rådighed for deres forretningsområde af grunde, som de objektivt set ikke har kontrol over, så som sygeorlov, deltidsansættelse på grund af handicap eller tidsdispensation på grund af aktiviteter vedrørende personaleudvalget (eller en kombination heraf), til sammenligning med deres kolleger, som står til rådighed for deres forretningsområde på fuld tid. Den anfægtede afgørelse, som blev vedtaget på grundlag af ASBR retningslinjerne, er følgelig også ulovlig.

Subsidiært er sagsøgeren i tilfælde af, at ASBR retningslinjerne er lovlige, ikke desto mindre af den opfattelse, at den anfægtede afgørelse tilsidesætter disse retningslinjer, for så vidt som hans fraværperioder i hans tilfælde blev anvendt som en diskriminerende omstændighed og desuden skulle have været anvendt som en positiv adfærdsmæssig indstilling med henblik på at indvirke positivt på ASBR belønningen. Alle de faktorer, som skal bedømmes i overensstemmelse med ASBR retningslinjerne for 2015, skulle åbenbart have ført til en højere ASBR belønning.

2. Andet anbringende er, at den anfægtede afgørelse henset til anvendelsen af formularen vedrørende tidsdispenserende personalerepræsentative aktiviteter er ulovlig, for så vidt som den ikke neutraliserer fravær på grund af sygeorlov og derfor tilsidesætter afgørelsen af 18. december 2008, princippet om forbud mod forskelsbehandling, artikel 12 og 21 i EU's charter og artikel 51 i ansættelsesvilkårene. Subsidiært har sagsøgeren, hvis afgørelsen af 18. december 2008 ikke giver mulighed for at neutralisere sygeorlov, gjort gældende, at afgørelsen af 18. december 2008 er ulovlig i denne henseende.

Sagsøgeren er af den opfattelse, at ECB skulle have neutraliseret hans fravær på grund af sygeorlov, som afspejlet i hans tidsdispensation for januar og februar 2015, i forbindelse med beregningen af hans ASBR belønning for hans aktiviteter som medlem af personaleudvalget ved brug af formularen i afgørelsen af 18. december 2008 på ASBR formularen for ansatte i relation til deres personaleudvalsaktiviteter.

Skulle afgørelsen af 18. december 2008 ikke tillade en sådan mulighed har sagsøgeren subsidiært anfægtet lovligheden af denne afgørelse i denne henseende, eftersom medlemmer af personaleudvalget, hvis tidsdispensation skulle omfordeles på grund af helbredsbeholdningen fravær, er ringere stillet i forhold til deres fuldtidsarbejdende kolleger, uanset samme arbejdsindsats eller output, og stilles ringere på grund af deres personaleudvalsaktiviteter.

3. Tredje anbringende er, at praksis vedrørende afrunding er i strid med ECB's afgørelse af 18. december 2008, for så vidt som afgørelsen af 18. december 2008 ikke tillader afrunding for personaleudvalgsmedlemmer. Hvis afgørelsen af 18. december 2008 tillader afrunding for personaleudvalgsmedlemmer har sagsøgeren subsidiært gjort gældende, at denne er åbenbart uberettiget og utilstrækkelig i denne henseende.

Med det andet anbringende anfægtede sagsøgeren lovligheden af afgørelsen af 18. december 2008, hvis denne afgørelse skal fortolkes således, at den ikke tillader ECB at neutralisere sagsøgerens sygeorlov i forbindelse med anvendelsen af den formular, der gælder for beregning af ASBR belønninger. Med dette anbringende anfægtede han lovligheden af denne afgørelse alene i denne henseende. Hertil kommer, at ECB bruger en praksis, som består i afrunding af resultatet i formularen, med henblik på at oversætte det til trin, og dernæst oversætter disse afrundede trin til procentsatser med henblik på at fastsætte den lønstigning, som skal tildeles de ansatte.

Sagsøgeren har anfægtet denne praksis, som ikke har nogen lovhjemmel i de gældende regler og navnlig i afgørelsen af 18. december 2008. Hvis det fastslås, at afgørelsen af 18. december 2008 tillader en afrunding af ASBR belønninger for så vidt angår medlemmer af personaleudvalget, har sagsøgeren subsidiært gjort gældende, at denne afgørelse er ulovlig i denne henseende, da den er åbenbart uberettiget og utilstrækkelig.

Sag anlagt den 7. november 2016 — Picard mod Kommissionen**(Sag T-769/16)**

(2017/C 014/52)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Maxime Picard (Hettange-Grande, Frankrig) (ved advokat M.-A. Lucas)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Annulation af afgørelsen, hvorved visse aspekter af sagsøgerens pensionsrettigheder blev fastsat på forhånd, eller af den manglende vedtagelse af en sådan afgørelse, som er påkrævet i henhold til vedtægten, som følge af den meddelelse, der blev sendt til sagsøgeren den 4. januar 2016 af en sagsbehandler fra sektion 001 »Pensioner« i PMO's enhed 4, og hvorved sagsøgeren som svar på sin ansøgning af samme dag fik oplyst, at hans pensionsrettigheder var blevet ændret som følge af hans genansættelse i ansættelsesgruppe II den 1. juni 2014, idet hans pensionsalder var blevet fastsat til 66 år og pensionsoptjeningssatsen til 1,8 % fra 1. juni 2014.
- Annulation, i det omfang det er fornødent, af afgørelsen af 26. juli 2016 truffet af direktøren for direktorat E i Kommissionens generaldirektorat for menneskelige ressourcer for så vidt som sagsøgerens klage af 1. april 2016 over denne afgørelse eller en manglende afgørelse som følge af meddelelsen af 4. januar 2016 blev afvist med henvisning til, at der ikke var tale om en akt, der indeholder et klagepunkt, og subsidiært, at klagen var ubegrundet.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet fremført et enkelt anbringende om, at meddelelsen af 4. januar 2016 er behæftet med en retlig fejl og en tilsidesættelse af artikel 77, andet og femte afsnit, i tjenstemandsvedtægten (herefter »vedtægten«) og artikel 21, andet afsnit, samt artikel 22, stk. 1, andet afsnit, i bilag XIII til vedtægten, som finder anvendelse i henhold til artikel 109 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Den Europæiske Union, eftersom den dato for tiltrædelse af tjenesten, der blev taget hensyn til i forbindelse med anvendelsen af disse vedtægtsmæssige bestemmelser, var den 1. juni 2014, som er datoen for ikrafttrædelsen af den kontrakt, hvorved sagsøgeren overgik til ansættelsesgruppe II i henhold til ansættelsesvilkårenes artikel 87, stk. 4, hvorimod der burde have været tale om den 1. juli 2008, der er datoen for sagsøgerens første ansættelse i Kommissionen som kontraktansat i ansættelsesgruppe I.

Anbringendet er opdelt i to led:

- Første led vedrører den omstændighed, at det var med urette, at sektion 001 i enhed 4 i Kontoret for Forvaltning og Fastsettelse af Individuelle Rettigheder (»PMO«) og direktøren for direktorat E i Kommissionens generaldirektorat for menneskelige ressourcer — med henvisning til, at kontrakten af 19. maj 2014 om ansættelse af sagsøgeren i ansættelsesgruppe II, var ny og havde givet anledning til en ny ansættelse — fastslog, at artikel 22, stk. 1, andet afsnit, og artikel 21, andet afsnit, i bilag XIII til vedtægten ikke fandt anvendelse på sagsøgeren, men derimod vedtægts artikel 77, andet og femte afsnit, selv om den dato for indtræden i tjenesten, som er omhandlet i artikel 21 og 22 i bilag VIII, er datoen for den første ansættelse.
- Andet led vedrører den fejl, som ligeledes blev begået af sektion 001 i enhed 4 i Kontoret for Forvaltning og Fastsettelse af Individuelle Rettigheder (»PMO«) og direktøren for direktorat E i Kommissionens generaldirektorat for menneskelige ressourcer, da de med henvisning til, at kontrakten af 19. maj 2014, hvorefter sagsøgeren blev ansat i ansættelsesgruppe II, udgjorde et afbrud i hans karriere, fandt, at artikel 22, stk. 1, andet afsnit, og artikel 21, andet afsnit, i bilag XIII til vedtægten ikke fandt anvendelse på sagsøgeren, men at vedtægts artikel 77, andet og femte afsnit, derimod fandt anvendelse på ham på trods af, at kontrakten indebar en fortsættelse af hans karriere, idet den havde til formål og følge, at han fik ansættelse i en anden lønklasse uden nogen ændring af hans arbejdsopgaver ud over formelle ændringer.

Sag anlagt den 24. oktober 2016 — Toontrack Music mod EUIPO (EZMIX)**(Sag T-771/16)**

(2017/C 014/53)

*Processprog: svensk***Parter***Sagsøger:* Toontrack Music AB (Umeå, Sverige) (ved advokat L.-E. Ström)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Det omtvistede varemærke:* EU-ordmærket »EZMIX« — registreringsansøgning nr. 13 945 423*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 27. juli 2016 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 2436/2015-5)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres i henhold til artikel 7, stk. 1, litra b), artikel 7, stk. 1, litra c), artikel 7, stk. 2, artikel 43 og 65 i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26. Februar 2009 om EU-varemærker.
- EUIPO tilpligtes at bære sine egne omkostninger og betale sagsøgerens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), artikel 7, stk. 1, litra c), artikel 7, stk. 2, og artikel 43 i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 4. november 2016 — Isocell mod EUIPO — iCell (iCell.)**(Sag T-776/16)**

(2017/C 014/54)

*Stævningen er affattet på tysk***Parter***Sagsøger:* Isocell GmbH (Neumarkt am Wallersee, Tyskland) (ved advokat C. Thiele)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* iCell AB (Älvdalen, Sverige)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Ansøger af det omtvistede varemærke:* iCell AB*Det omtvistede varemærke:* EU-figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »iCell.« — registreringsansøgning nr. 12 877 676*Sagen for EUIPO:* Indsigelsessag*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 15. september 2016 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 2496/2015-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse omgøres, idet indsigelsen tages til følge i fuldt omfang og EU-varemærkeansøgning nr. 12 877 676 afvises i det hele.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 4. november 2016 — Isocell GmbH mod EUIPO — iCell AB (iCell. Insulation Technology Made in Sweden)**(Sag T-777/16)**

(2017/C 014/55)

*Stævningen er affattet på tysk***Parter**

Sagsøger: Isocell GmbH (Neumarkt am Wallersee, Tyskland) (ved advokat C. Thiele)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: iCell AB (Älvdalen, Sverige)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: iCell AB

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærke, der indeholder ordbestanddelene »iCell. Insulation Technology Made in Sweden« — registreringsansøgning nr. 12 882 023

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 28. juli 2016 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 181/2016-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse omgøres, idet indsigelsen tages til følge i fuldt omfang og EU-varemærkeansøgning nr. 12 882 023 afvises i det hele.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 7. november 2016 — Rühland mod EUIPO — 8 seasons design (Lamper)**(Sag T-779/16)**

(2017/C 014/56)

*Stævningen er affattet på tysk***Parter**

Sagsøger: Lothar Rühland (Wendeburg, Tyskland) (ved advokaterne H.-P. Schrammek, C. Drzymalla, S. Risthaus og J. Engberding)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: 8 seasons design GmbH (Eschweiler, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede design: Lothar Rühland

Det omtvistede design: EF-design »Lamper« nr. 1 402 341-0006

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 8. juli 2016 af Tredje Appelkammer ved EUIPO (sag R 878/2015-3)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Begæringen om, at EF-design nr. 0010402341-0006 erklæres ugyldigt, forkastes.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder de omkostninger, der er forbundet med klagesagens behandling.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 25, stk. 1, litra b), sammenholdt med art. 6 i forordning nr. 6/2002.

Sag anlagt den 9. november — Puma m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-781/16)

(2017/C 014/57)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Puma SE (Herzogenaurach, Tyskland) og otte andre (ved advokat E. Vermulst)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/1395 af 18. august 2016 om genindførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse typer af fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Folkerepublikken Kina, produceret af Buckingham Shoe Mfg Co., Ltd., Buildyet Shoes Mfg., DongGuan Elegant Top Shoes Co. Ltd, Dongguan Stella Footwear Co Ltd, Dongguan Taiway Sports Goods Limited, Foshan City Nanhai Qun Rui Footwear Co., Jianle Footwear Industrial, Sihui Kingo Rubber Shoes Factory, Synfort Shoes Co. Ltd., Taicang Kotoni Shoes Co. Ltd., Wei Hao Shoe Co. Ltd., Wei Hua Shoe Co. Ltd., Win Profile Industries Ltd, og om gennemførelse af Domstolens dom i de forenede sager C-659/13 og C-34/14 (EUT L 225, s. 52) annulleres.
- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/1647 af 13. september 2016 om genindførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse typer af fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Vietnam, produceret af Best Royal Co. Ltd, Lac Cuong Footwear Co., Ltd, Lac Ty Co., Ltd, Saoviet Joint Stock Company (Megastar Joint Stock Company), VMC Royal Co Ltd, Freetrend Industrial Ltd og dennes forretningsmæssigt forbundne virksomhed Freetrend Industrial A (Vietnam) Co, Ltd, Fulgent Sun Footwear Co., Ltd, General Shoes Ltd, Golden Star Co, Ltd, Golden Top Company Co., Ltd, Kingmaker Footwear Co. Ltd, Tripos Enterprise Inc. og Vietnam Shoe Majesty Co., Ltd, og om gennemførelse af Domstolens dom i de forenede sager C-659/13 og C-34/14 (EUT L 245, s. 16) annulleres.

- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/1731 af 28. september 2016 om genindførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse typer af fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Vietnam og produceret af General Footwear Ltd (China), Diamond Vietnam Co Ltd og Ty Hung Footgearmex/Footwear Co. Ltd og om gennemførelse af Domstolens dom i de forenede sager C-659/13 og C-34/14 (EUT L 262, s. 4) annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne fremsat fem anbringender.

1. Første anbringende om, at Kommissionen slet ikke havde den retlige kompetence til at vedtage de anfægtede forordninger.
2. Andet anbringende om, at Kommissionen i strid med artikel 296 TEUF ikke angav det konkrete retsgrundlag for vedtagelsen af de anfægtede forordninger og tilsidesatte sagsøgernes ret til forsvar og ret til en retfærdig rettergang.
3. Tredje anbringende om, at genoptagelsen af den afsluttede procedure om fodtøj og indførelsen af den udløbne antidumpingtold med tilbagevirkende kraft over for sagsøgernes leverandører (i) savner retsgrundlag, bygger på en åbenbar fejl i forbindelse med anvendelsen af artikel 266 TEUF og grundforordningen samt udgør en tilsidesættelse af sidstnævnte forordning, (ii) er uforenelig med princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, retssikkerhedsprincippet og princippet om forbud mod tilbagevirkende kraft og (iii) er uforenelig med artikel 266 TEUF, tilsidesatte artikel 5, stk. 4, TEUF og er baseret på Kommissionens magtfordrejning.
4. Fjerde anbringende om, at indførelsen af antidumpingtolden med tilbagevirkende kraft gennem de tre anfægtede forordninger udgør forskelsbehandling i forhold til sagsøgerne.
5. Femte anbringende om, at den måde, hvorpå sagsøgernes leverandørers anmodninger om markedsøkonomisk behandling og individuel behandling blev vurderet, var udtryk for forskelsbehandling og Kommissionens magtfordrejning.

Sag anlagt den 9. november 2016 — Timberland Europe mod Kommissionen

(Sag T-782/16)

(2017/C 014/58)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Timberland Europe BV (Enschede, Nederlandene) (ved advokat E. Vermulst)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/1395 af 18. august 2016 om genindførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse typer af fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Folkerepublikken Kina, produceret af Buckingham Shoe Mfg Co., Ltd., Buildyet Shoes Mfg., DongGuan Elegant Top Shoes Co. Ltd, Dongguan Stella Footwear Co Ltd, Dongguan Taiway Sports Goods Limited, Foshan City Nanhai Qun Rui Footwear Co., Jianle Footwear Industrial, Sihui Kingo Rubber Shoes Factory, Synfort Shoes Co. Ltd., Taicang Koton Shoes Co. Ltd., Wei Hao Shoe Co. Ltd., Wei Hua Shoe Co. Ltd., Win Profile Industries Ltd, og om gennemførelse af Domstolens dom i de forenede sager C-659/13 og C-34/14 (EUT L 225, s. 52), annulleres.

- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/1647 af 13. september 2016 om genindførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse typer af fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Vietnam, produceret af Best Royal Co. Ltd, Lac Cuong Footwear Co., Ltd, Lac Ty Co., Ltd, Saoviet Joint Stock Company (Megastar Joint Stock Company), VMC Royal Co Ltd, Freetrend Industrial Ltd. og dennes forretningsmæssigt forbundne virksomhed Freetrend Industrial A (Vietnam) Co, Ltd., Fulgent Sun Footwear Co., Ltd, General Shoes Ltd, Golden Star Co, Ltd, Golden Top Company Co., Ltd, Kingmaker Footwear Co. Ltd., Tripos Enterprise Inc. og Vietnam Shoe Majesty Co., Ltd, og om gennemførelse af Domstolens dom i de forenede sager C-659/13 og C-34/14 (EUT L 245, s. 16), annulleres.
- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/1731 af 28. september 2016 om genindførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse typer af fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Vietnam og produceret af General Footwear Ltd (China), Diamond Vietnam Co Ltd og Ty Hung Footgearmex/Footwear Co. Ltd og om gennemførelse af Domstolens dom i de forenede sager C-659/13 og C-34/14 Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger (EUT L 262, s. 4), annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fem anbringender.

1. Første anbringende om, at Kommissionen ikke havde retlig kompetence til at vedtage de anfægtede forordninger.
2. Andet anbringende om, om at Kommissionen har undladt at anføre det præcise retlige grundlag for vedtagelsen af de anfægtede forordninger, hvorved der foreligger en tilsidesættelse af artikel 296 TEUF, og har tilsidesat sagsøgerens ret til forsvar og ret til effektiv domstolsprøvelse.
3. Tredje anbringende om, at genåbningen af den afsluttede footwearsag og pålæggelsen med tilbagevirkende kraft af udløbet antidumpingtold på sagsøgerens leverandører (i) savner retsgrundlag, er baseret på en åbenbar urigtig anvendelse af artikel 266 TEUF og af grundforordningen og tilsidesatte denne forordning, (ii) er uforenelig med princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, og (iii) er uforenelig med artikel 266 TEUF, tilsidesatte artikel 5, stk. 4, TEUF og beror på Kommissionens misbrug af beføjelser.
4. Fjerde anbringende om, at pålæggelsen af told med tilbagevirkende kraft ved de tre anfægtede forordninger er udtryk for forskelsbehandling af sagsøgeren.
5. Femte anbringende om, at den måde, hvorpå ansøgningerne fra sagsøgerens leverandører om behandling i forhold til markedsøkonomien og om individuel behandling blev bedømt, var udtryk for forskelsbehandling og beror på Kommissionens misbrug af beføjelser.

Sag anlagt den 10. november 2016 — De Geoffroy m.fl. mod Parlamentet

(Sag T-788/16)

(2017/C 014/59)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Dominique De Geoffroy (Bruxelles, Belgien) og 14 andre sagsøgere (ved advokaterne N. de Montigny og J.-N. Louis)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgernes påstande

- Parlamentets retningslinjer vedrørende ferie (*»Guidelines on leave«*), offentliggjort den 21. marts 2016, annulleres.
- Afgørelsen af 13. juni 2016 om afslag på en ferie, som Stéphane Grosjean havde ansøgt om, annulleres.
- Afgørelsen af 12. april 2016 om at imødekomme Francoise Joostens' ansøgning om ferie, men om at integrere de ansøgte feriedage i kvoten på 3,5 feriedage, annulleres.
- Afgørelsen af 2. juni 2016 om afslag på en ferie, som Francoise Joostens havde ansøgt om, annulleres.
- Parlamentet tilpligtes under alle omstændigheder at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne anført seks anbringender.

1. Første anbringende vedrører en fuldstændig manglende begrundelse fra sagsøgtes side, eftersom der ikke foreligger noget svar på de klager, som sagsøgeren har indgivet over Parlamentets retningslinjer vedrørende ferie, offentliggjort den 21. marts 2016 (herefter »de anfægtede retningslinjer«).
2. Andet anbringende vedrører en ulovlighedsindsigelse, idet Parlamentet begik en ulovlighed med vedtagelsen af de anfægtede retningslinjer som følge af en tilsidesættelse af tjenestemandsvedtægten og af de rettigheder, som er fastsat i de interne regler vedrørende administration af ferie, samt at sagsøgernes velerhvervede rettigheder er blevet tilsidesat.
 - De to sagsøgere, som er adressater for de tre anfægtede individuelle afgørelser, af henholdsvis den 2. juni 2016, den 13. juni 2016 og den 12. april 2016, idet de to første afgørelser er afslag på ferie, som sagsøgerne havde ansøgt om, og den sidste afgørelse imødekommer en af sagsøgernes ansøgning om ferie, men integrerer de ansøgte feriedage i kvoten på 3,5 feriedage, er af den opfattelse, at de nævnte individuelle afgørelser gør det samme anbringende gældende med henblik på en annullation af disse afgørelser.
3. Tredje anbringende er, at de ansatte ved Parlamentet ikke blev hørt i forbindelse med sidstnævntes vedtagelse af de anfægtede retningslinjer, hvilket er en tilsidesættelse af artikel 27 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
4. Fjerde anbringende vedrører institutionens manglende afvejning af institutionens interesser og tolkenes interesser, tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet, retsmisbrug, anlæggelse af et urigtigt skøn og tilsidesættelse af princippet om god forvaltning og af omsorgsprincippet i forbindelse med vedtagelsen af de anfægtede retningslinjer.
5. Femte anbringende er, at vedtagelsen af de anfægtede retningslinjer medfører forskelsbehandling mellem tolke og andre tjenestemænd og øvrige ansatte.
6. Sjette anbringende er, at der foreligger tilsidesættelse af principperne om lighed og om forbud mod forskelsbehandling samt tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet og af princippet om forudsigelighed hvad angår de undtagelser og specielle tilfælde, der er fastsat i de nævnte retningslinjer.

Sag anlagt den 8. november 2016 — InvoiceAuction B2B mod EUIPO (INVOICE AUCTION)

(Sag T-789/16)

(2017/C 014/60)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: InvoiceAuction B2B GmbH (Frankfurt am Main, Tyskland) (ved advokat C. Jonas)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærke, der indeholder ordbestanddelene »INVOICE AUCTION« — registreringsansøgning nr. 13 821 095

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 3. august 2016 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 2201/2015-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 11. november 2016 — C & J Clark International mod Kommissionen

(Sag T-790/16)

(2017/C 014/61)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: C & J Clark International Ltd (Somerset, Det Forenede Kongerige) (ved advokaterne A. Willems og S. De Knop)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Sagen antages til realitetsbehandling.
- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/1395 af 18. august 2016 om genindførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse typer af fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Folkerepublikken Kina, produceret af Buckingham Shoe Mfg Co., Ltd., Buildyet Shoes Mfg., DongGuan Elegant Top Shoes Co. Ltd, Dongguan Stella Footwear Co Ltd, Dongguan Taiway Sports Goods Limited, Foshan City Nanhai Qun Rui Footwear Co., Jianle Footwear Industrial, Sihui Kingo Rubber Shoes Factory, Synfort Shoes Co. Ltd., Taicang Kotoni Shoes Co. Ltd., Wei Hao Shoe Co. Ltd., Wei Hua Shoe Co. Ltd., Win Profile Industries Ltd, og om gennemførelse af Domstolens dom i de forenede sager C-659/13 og C-34/14 (EUT L 225, s. 52) annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender.

1. Første anbringende om, at Kommissionen ved at handle uden gyldigt retsgrundlag har tilsidesat princippet om kompetencetildeling i artikel 5, stk. 1 og 2, TEUF.
2. Andet anbringende om, at Kommissionen har tilsidesat artikel 266 TEUF, idet den ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger til at efterkomme Domstolens dom af 4. februar 2016, C & J Clark International, C-659/13 og C-34/14, EU:C:2016:74.
3. Tredje anbringende om, at Kommissionen ved at pålægge import af fodtøj, »som fandt sted i løbet af anvendelsesperioden for [de anfægtede forordninger]«, en antidumpingtold, har tilsidesat grundforordningens ⁽¹⁾ artikel 1, stk. 1, og artikel 10, stk. 1, og retssikkerhedsprincippet (forbud mod tilbagevirkende kraft).
4. Fjerde anbringende om, at Kommissionen ved at pålægge en antidumpingtold uden at foretage en fornyet vurdering af Unionens interesser, har tilsidesat grundforordningens artikel 21. Det ville under alle omstændigheder have været åbenbart urigtigt at konkludere, at pålæggelsen af antidumpingtolden var i Unionens interesser.
5. Femte anbringende om, at Kommissionen ved at vedtage en retsakt, der går videre end nødvendigt for at nå dens mål, har tilsidesat artikel 5, stk. 1 og 4, TEU.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8.6.2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union (EUT L 176, s. 21).

Sag anlagt den 14. november 2016 — Real Madrid Club de Fútbol mod Kommissionen

(Sag T-791/16)

(2017/C 014/62)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Real Madrid Club de Fútbol (Madrid, Spanien) (ved advokaterne J. Pérez-Bustamante og F. Löwhagen)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Sagsøgerens søgsmål antages til realitetsbehandling.
- Kommissionens afgørelse af 4. juli 2016 i sag SA.33754 (2013/C) (ex 2013/NN) annulleres i sin helhed.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I henhold til den i sagen anfægtede afgørelse blev en overdragelse af grunde mellem Real Madrid og Madrids kommunalbestyrelse anset for statsstøtte, for så vidt som de grunde, der var omfattet af transaktionen, var værdiansat for højt med 18,4 millioner EUR.

Afgørelsen er en følge af, at Madrids kommunalbestyrelse ikke havde opfyldt gennemførelsesaftalen 1998, i henhold til hvilken den var forpligtet til at afgive jordlodet B-32, Las Tablas, til Real Madrid CF. Madrids kommunalbestyrelse og Real Madrid CF fastsatte regler vedrørende deres situation ved forligsaftalen af 2011, i henhold til hvilken Real Madrid CF blev tildelt en erstatning, som bestod i en overdragelse af de ovennævnte grunde.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, TEUF.

- I denne forbindelse gøres det gældende, at Kommissionen begik åbenbare fejl, da den fastslog, at forligsaftalen af 2011 resulterede i en økonomisk fordel og dermed statsstøtte til fordel for sagsøgeren. Ved forligsaftalen af 2011 begrænsede Madrids kommunalbestyrelse sig til at påtage sig ansvaret for ikke at have opfyldt gennemførelsesaftalen 1998. Kommissionen undlod endvidere, ved anvendelsen af det markedsøkonomiske investorprincip, at tage højde for, at alternativerne til forligsaftalen af 2011 som for eksempel at skulle ud i en retssag ville have været væsentlig mere byrdefulde for kommunalbestyrelsen.

2. Andet anbringende om tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, TEUF og det almindelige princip om god forvaltningsskik.

- Det gøres i denne henseende gældende, at Kommissionen anlagde væsentlige urigtige skøn, da den baserede sin konklusion på en sagkyndig rapport, som manglende beviskraft, og afviste de øvrige vurderinger af jordlodet B-32, der fandtes i sagen, uden at anmode omen udtalelse fra sin egen vurderingsmand eller en anden ekspert med de relevante kvalifikationer.

3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, TEUF og artikel 296 TEUF og det almindelige princip om god forvaltningsskik i forbindelse med fastsættelsen af værdien af den kompensation, som Real Madrid FC var blevet overdraget i henhold til forligsaftalen af 2011.

- Det gøres i denne henseende gældende, at Kommissionen ikke vurderede værdien af de faste ejendomme, som sagsøgeren havde fået overdraget i henhold til forligsaftalen af 2011, som en erstatning, men at den uden nogen begrundelse og uden at besvare sagsøgerens detaljerede argumentation herom anvendte den værdi, som Madrids kommunalbestyrelse havde tildelt ejendommene, til trods for at Kommissionen selv uden videre havde afvist de øvrige vurderinger (såsom den af jordlodet B-32), som kommunalbestyrelsen havde foretaget på grundlag af samme metodologi.

Sag anlagt den 15. november 2016 — Agricola J.M. mod EUIPO — Torres (CLOS DE LA TORRE)

(Sag T-806/16)

(2017/C 014/63)

Stævningen affattet på spansk

Parter

Sagsøger: Agricola J.M., SL (Girona, Spanien) (ved advokat J. Clos Creus)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Miguel Torres, SA (Vilafranca del Penedés, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Agricola J.M., SL

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »CLOS DE LA TORRE« — registreringsansøgning nr. 13 029 533

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 28. juli 2016 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 2099/2015-5)

Påstande

- Afgørelse truffet den 28. juli 2016 af Femte Appelkammer ved EUIPO annulleres.

- Afgørelse truffet den 7. august 2015 af indsigelsesafdelingen, hvorved der blev givet medhold i indsigelsen rejst mod alle varerne i klasse 33: *Alkoholiske drikke, bortset fra øl*, og hvorved der blev givet afslag på registrering som EU-varemærke for alle de anfægtede varer, annulleres.
- De ovennævnte afgørelser ændres, således at sagsøgeren tildeles varemærket for alle varerne i klasse 33.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009 og af retspraksis vedrørende sager, der kan sidestilles med nærværende sag.

Sag anlagt den 14. november 2016 — Jean Patou Worldwide mod EUIPO — Emboga (HISPANITAS JOY IS A CHOICE)

(Sag T-808/16)

(2017/C 014/64)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Jean Patou Worldwide Ltd (Watford, Det Forenede Kongerige) (ved barrister S. Baran)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Emboga, SA (Petrel, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Emboga, SA

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærke, der indeholder ordbestanddelene »HISPANITAS JOY IS A CHOICE« — registreringsansøgning nr. 12 789 971

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 23. juni 2016 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 235/2016-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO og den anden part i sagen tilpligtes at betale sagens omkostninger, samt de af sagsøgeren afholdte omkostninger i forbindelse med sagens behandling ved EUIPO.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009.
-

Sag anlagt den 22. november 2016 — For Tune mod EUIPO — Simplicity trade (opus AETERNATUM)

(Sag T-815/16)

(2017/C 014/65)

Stævningen affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: For Tune sp. z o.o. (Warszawa, Polen) (ved advokat K. Popławska)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Simplicity trade GmbH (Oelde, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger/Indehaver af det omtvistede varemærke: For Tune sp. z o.o.

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærke indeholdende ordbestanddelene »opus AETERNATUM« — registreringsansøgning nr. 11 024 296

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 14. september 2016 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 152/2016-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO og den anden part i sagen for appelkammeret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Rettens kendelse af 13. oktober 2016 — Axiom mod Parlamentet

(Sag T-392/16) ⁽¹⁾

(2017/C 014/66)

Processprog: fransk

Formanden for Ottende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 326 af 5.9.2016.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 25. oktober 2016 — Maubert mod Rådet

(Sag T-565/16) ⁽¹⁾

(2017/C 014/67)

Processprog: fransk

Rettens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 27 af 25.1.2016 (sag oprindeligt registreret ved Retten i Personalerettens for Den Europæiske Union under nummeret F-137/15 og overført til Den Europæiske Unions Ret 2016/09/01).

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)



Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA